

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedynczy kosztuje w mieście 10 hal., poza 16 hal. — Biura Redakcji i Administracji ulica Czerwoneckiego 1. 12. — Ekspedycja miejscowa w Agencji dzienników St. Sokółowskiego: Pasaż Hausmanna 1. 9. — Listy należy frankować.

Reklamacje otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcji nr. 8.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 32 K., półrocznie 16 K., kwartalnie 8 K., miesięcznie 2 K. 70 h. — W mieście: rocznie 24 K., półrocznie 12 K., kwartalnie 6 K., miesięcznie 2 K. — Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 3 K. 20 h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K. 80 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymają całorocznie abonent bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, czterocześni i miesięczni za dopłatą pierwszy 1 K. 50 h., drudzy 60 h. „Przewodnik“ prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 14 hal. kilkorazowe po 12 hal. od miejsca 1 wiersza miarą petitową, ogłoszenia zaś tabelaryczne i liczbowe po 20 hal. od jednego wiersza miary petitowej.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie Agencja dzienników Sokółowskiego we Lwowie Pasaż Hausmanna 1. 9.; we Francji w Paryżu wyłączenie Agencja pana Adama, Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 1 czerwca.

Margrabia de Gallifet przestał być ministrem wojny w republikańsko-socjalistycznym gabinecie p. Waldeck-Rousseau. Z widowni politycznej we Francji znika — czy na zawsze? czy na długo? — jeden z najznakomitszych ministrów wojny, jedna z najbardziej charakterystycznych, najbardziej typowych we współczesności francuskiej postaci. Równocześnie margrabia de l'ancien régime, generał z czasów cesarstwa, przyjaciel Gambetty i jego przyjaciel, przeciwnik w przedstawiciel końca bieżącego stulecia, jedną nogą stojący jednak zawsze jeszcze w wiekach średnich, dzielny żołnierz i znakomity organizator, pogromca komuny i kolega Milleranda, mowca równie charakterystyczny i oryginalny na trybunie parlamentarnej, w koszarach, w salonie, jak na polu walki i w foyer teatru, jest to duchowy potomek gaskońskich rycerzy i Cyrana de Bergerac, postać w każdym rysie typowa.

Nie tak nie charakteryzuje człowieka jak epizody z jego życia.

Na wojnę krymską Gallifet omal się nie spóźnił: nie mógł się wyrwać ze słodkich wieków pewnej aktorki; stanawszy jednak raz już na polu boju, zyskał tam sobie opinię zmarłego marszałka Carnoberta, iż „Gallifet walczył równocześnie jak bohater i jak — szaleniec“. — Potem w Meksyku byłby zginął na polu bitwy pod Puebla, gdyby się nie był zdecydował na miejscu, wnętrzości swe, które mu wypruła odłam granatu nieprzyjacielskiego, zebrać w oficerskie swe kępi i gdy chirurg nie chciał przyjść do niego, ostatkiem sił zanieść je chirurgowi, czując się aż na miejsce, gdzie założono prowizoryczny szpital. — W przededniu katastrofy pod Sedanem, cesarz Napoleon III., wówczas już napół zrezygnowany na abdykację, in extremis swej władzy zamianował go generałem;

wszystkie inne równoczesne nominacje cesarskiej republiki zakwestyonowała, nominacji Gallifeta nie poważono się podawać w wątpliwość, bo umiał zapewnić dla swych zasług uznanie i poszanowanie. Słynnym jest atak Gallifeta na czele konnicy pod Sedanem nazwany atakiem na śmierć z rozpacz; chcieli niektórzy odrzucić go z tej sławy, ale się im nie powiedo. — W czasie komuny był jednym z nielicznych generałów, którzy powrócili z niewoli lub wygnania, a którzy spełnili swój twardy obowiązek w obec oszołomionych tłumów; Gallifet rozwinął przytem energię, i — powiedzmy otwarcie — srogość, którą znałeś można we Francji chyba jeszcze u starych marszałków francuskich z XVI. lub XVII. w.

Po wojnie każde stronnictwo widziało w nim swoją nadzieję, opatrnościowego człowieka. A Gallifet? Oto, gdy pewien Bonapartista chciał go zjednać dla idei Napoleońskiej, margrabia dał mu ironiczną odpowiedź, że Francja była zbyt nieszcześliwą z nieparzystymi Napoleonami (I. lub III.), ażeby próbować jeszcze raz z nieparzystym (V.) Napoleonem; gdy z porządku będzie kiedyś następował Napoleon parzysty (a więc „l'Aiglon“, książę Reichstadtu lub książę Lulu) wówczas będzie można z generałem pogadać. — Gdy zaś znowu książę Orléanu za pośrednictwem księcia de Luynes zaprosił go do siebie do Anglii „na polowanie“, traktując go jako gościa poczęstowany od Parvusa, t. j. ofiarując mu wolną podróż, — Gallifet odpisał: Wdzięczny jestem księciu za pamięć, na to jednak aby jeździć na polowania do Anglii na koszt własny jestem zbyt ubogim, a na to, by od kogokolwiek przyjmować kosztą podróży na polowania, za mało ubogim.

Gdy przyszedł Boulanger a ówczesny minister spraw wewnętrznych Constans gotował się do zdruzgotania niedosłusznego dyktatora, — w stanowczej chwili przybył do Constansa Gallifet, który wówczas pozostawał jeszcze w czynnej służbie, i oświadczył ministrowi, że podejmuje się usunąć natychmiast niebezpieczeństwo. W jaki sposób? — zapytał Constans. — Bardzo prosty, odpowiedział Gallifet. Pan i koledzy pańscy zrobicie mi nie

nistrem wojny, a to dziś wieczorem. W nocy poszł do Boulanger'a i jego przyjaciół po 12 żołnierzy pod dowództwem kaprała, polecił sprowadzić każdego z nich do najbliższych koszar i zanim słońce wejdzie, każę ich rozstrzelać. Ręczę także za spokój w Izbie posłów. — Constans w zasadzie nie był przeciwny temu planowi, zastrzegł sobie jednak do wieczora czas do namysłu; zwołał tymczasem kolegów i przedstawił im propozycję Gallifeta. — Wysłuchawszy planu, wszyscy przyznali, że jest on racjonalny i radykalnie skuteczny, bez względu na następstwa; wszyscy jednak jednomyślnie go odrzucili. Obawiali się, że Gallifet znajdzie jeszcze kilku kaprałów i kilka oddziałów po 12 żołnierzy, że przyszele je do swych kolegów-ministrów, poleci także ich odstawić do najbliższych koszar i tam — rozstrzelać lub że wyszele każdego za granicę.

Ten sam Gallifet został potem ministrem wojny w gabinecie na wpół socjalistycznym Waldecka-Rousseau. Narodowcy nie mogli mu tego darować, socjaliści zaś nigdy nie mogli mu za pominięcie komuny. Gdy go zaś w kwietniu b. r. interpelowano w Izbie w sprawie pogłosek o wojskowym zamachu stanu, odpowiedział swym charakterystycznym stylem: „Zamach stanu! Mój Boże! Mogliśmy go dawno zrobić, gdybyśmy my, generałowie, byli tylko chełpli. Sprawa jest jednak zbyt niemoralna, zanadto niebezpieczna i zanadto nudna!...“ Niedowierzały mu jednak dalej obie strony, chociaż zreorganizował armię francuską znakomicie. — i ostatecznie pod wpływem ogólnej niechęci obu stron do siebie, upadł. Armie miał za sobą i mógł być łatwo powiedzić: *J'y suis, j'y reste!* Sprawa to jednak była za nadto... nudna. Gallifet był już za stary do tego. — Swoją drogą upadek jego, to prawdopodobnie wstęp do upadku całego gabinetu.

Sprawy krajowe.

Jutro, dnia 2 czerwca, zbiera się na pierwszą sesję trzeciego trzeciecia (1900 do 1902) krajowa rada kolejowa, która ma załatwić szereg spraw pozostających w ścisłym związku z akcją kraju na polu popierania kolei lokalnych.

Z przygotowanego dla obrad rady kolejowej materiału, wyjmujemy następujące: W myśl życzenia, objawionego przez radę kolejową na posiedzeniu 22 grudnia 1899, zwołał Wydział krajowy ankietę dla taryf drzewnych i taryf naftowych, która odbyła się w dniach 19 i 20 stycznia b. r. Obfity materiał, przez ankietę dostarczony, był podstawą dalszych wyczerpujących studiów, które Wydział krajowy w tym kierunku zarządził. Prócz tego poparł Wydział krajowy rezolucję państwowej rady kolejowej, w sprawie zniesienia taryf dla przewozu kamieni, żwiru i piasku, a z własnej inicjatywy zaproponował zniesienie cen taryfowych za przewóz soli. Interwencja Wydziału krajowego nie odniosła jednak do tego czasu realnych korzyści, pomimo, że jego wnioski są wyrazem życzeń i potrzeb ogółu. W tem miejscu czyni sprawozdanie następującą uwagę:

„Dążności Wydziału krajowego musi przeciw całej społeczności kraju, które w obec pięknych kwestyj taryfowych zachowywało się dotąd obojętnie, ponieważ wielorakość taryf i ich zawiłkła konstrukcja, odstraszały nawet najbliższe interesowanych od dokładnego zapoznania się z tym przedmiotem. Należy więc przede wszystkim: uczynić taryfoznawstwo dla szerszej publiczności rzeczą przystępną i popularną. Do tego celu służyć musi: żywe słowo, prasa i szkoła, a więc omawianie spraw taryfowych przez ankiety, przekład taryf kolejowych na języki krajowe, popularne artykuły w dziennikach, a zwłaszcza w czasopiśmie, jak *Rolnik, Przewodnik dla Kółek rolniczych* i t. p., a wreszcie uznanie taryfoznawstwa obowiązkiem przedmiotem wykładowym w szkołach handlowych“.

Z WIEDNIA.

W maju.

Jak na miasto o półtora miliona mieszkańców Wiedeń jest może zanadto *weanerisch*, za mało europejski. Można tu wiele widzieć i słyszeć, ale wszystko to będzie czysto wiedeńskie i rzadko czemuś ponadto. A tyczy się nasza uwaga pod pewnym względem i sztuki, w szczególności teatru. Z wyjątkiem Carltheatru, który jedyny odgrywał czasem rolę okna z widokiem na Europę, wszystkie teatry były dotychczas dość nieprzystępne dla obcych przybywców.

Zdaje się, że teraz nastąpiła zmiana — można powiedzieć — na lepsze. W ostatnich kilku tygodniach otwarto się naraz nie jedno, lecz kilka okien na Europę, dało się uczuć nietylko odświeżenie powietrza, nietylko lekki powiew, lecz prawie przeciąg. Mieliśmy tyle wrażeń po kolei a nawet jednocześnie, że czujemy jakby lekki zawrót głowy, jesteśmy jak ten *Onkel vom Lande*, którego już bołą oczy z patrzenia, nogi z deptania — słowem przejeżdżaliśmy się może Europą. Cieszyliśmy się subtelnością sztuką Eleonory Duse w tym *Theater an der Wien*, z którego tradycją związane są imiona Straussów i Millockerów, gdzie dotychczas panował ulubiony rytm wiedeńskiego walcika i szumiący figle nie zawsze wykwinętego wiedeńskiego humoru, rozkoszowaliśmy się grą największego dziś moze aktora włoskiego Ermeta Novelli'ego w teatrze imienia — Raimunda, a teraz mamy jednocześnie trupę niemieckiego teatru z Berlina w *Deutsches Volkstheater* i śpiewaków włoskich w Operze dworskiej.

Jest więc sposobność do studyów, porównań i do refleksji. Co do zewnętrznego powodzenia u publiczności i prasy — to prawie wszystko poszło dobrze, a jak na tutejsze stosunki i temperamenta niedłowie świetnie. Nie mam tu na myśli Duse. Znało ją tu już z dawniejszych występów, a że wielkowiejski szary zakazuje unosić się zbyt długo nad blaskiem jednego i tego samego słońca — więc teraz wyszukują plany na tem słońcu. Iapią artystkę na tem lub owem, dowodzą jej z tryumfującym uśmiechem, że tego nie umie a owego nie potrafi. Zato Novelli jest dla Wiednia zjawiskiem nowym; ogłosił, zapalił, zwyciężył. Tutejszy świetny literat modernistyczny, Bahr, upił się tak entuzjazmem, że krytyki jego o Novellim były to formalne ody i hymny — a reszta kolegów po piórze wtórowała mu mniej więcej tą samą nutą. Dzisiaj przebrzmiało i to; nie mówią już ani o Duse ani o Novellim, świeższe wrażenia choć słabsze, zatarły dawne silniejsze — jak to się dzieje zwykle w wielkich centrach umysłowego życia, ale jak nie było dotychczas w Wiedniu.

Teraz Niemcy zajmują Niemców; Berlińczycy popisują się przed Wiedniem. Rzecz ciekawa pod niejednym względem. Trupa Dr. Brahma jest czemś tak zupełnie odmienną od tutejszego rodzaju i sposobu, że przedstawienia „Niemieckiego Teatru“ odbywają się z wielkim pożytkiem dla publiczności i krytyki. Pominawszy, że jest sposobność poznania sztuk dla Wiednia nowych jak n. p. Dreyera *Probekandidat*, o którym zaraz pomówimy, albo *Pauline Hirschfelda*, podziwiamy przede wszystkim u Berlińczyków harmonję w grze, na której mógłby się wzorować *Burg* lub *Volkstheater*. Odczuli to Wiedniacy, przekonali się po raz nie wiem który, że dobrze teatru nie zależy wcale od t. zw. gwiazd, ale

od dobrego „ensemblu“. Berliński teatr jest jak dobra orkiestra, w której pojedyncze siły służą tylko całości; dobrych solistów nie brak i między tymi artystami, ale na szczęście nie popisują się na koszt ogólnego efektu, nie grają koncertów lecz teatr, a jest to zasługa tak samych aktorów, jak i dzielnego ich wodza. Jednakowoż trzeba się może urodzić nad Spreą lub nad Dunajem, żeby mózgi ocenić i polubić ten styl, który choć utrzymany i nastrójony wybornie, jest bądź co bądź trochę za ciężki, a gdyby chodziło o przedstawienie francuskiej komedii, okazałby się może zanadto niemiecki.

Taki *Probekandidat* typowa, sztuka niemiecka, reprezentująca zarówno charakterystyczne cechy niemieckiego humoru jak i różne ciekawe złozenia niemieckiego doktrynerstwa. sztuka o tak wielkich zaletach w strukturze i w szczegółach, jak o niemożliwych błędach w budowie psychologicznej i w tendencji, odpowiada może najlepiej siłom i stylowi berlińskiego teatru. Występują w niej prawdziwe typy z Niemiec północnych, panuje w niej atmosfera tych stron i tych pojęć. Dlatego też Berlińczycy grają tę sztukę z wielką werwą i bardzo często; tworzy ona popisowy numer w programie teatru i przyniosła swoim wykonawcom wiele zasłużonego uznania. Z artystów odznaczają się: Kaysler w roli tytułowej i panowie Nissen, Reinhardt i Rittner w rolach humorystycznych; pani Dumont, która może w „Kandydacie“ nie ma roli odpowiadającej swej artystycznej indywidualności, jest artystką wybitną i cenioną.

Literatura nowoczesna ma coraz więcej — *sit venia verbo* — macherów, którzy znając publiczność, jej smak i nerwy, nie wahają się jej służyć; sztukę uważają jako przemysł, choć może sami o tem nie wiedzą, a ten —

powiedzmy — przemysł artystyczny przynosi więcej pieniędzy, niż sama wielka sztuka. Dreyer nie należy do nich, ale że jest większym znawcą publiczności i sceny, niż natchnionym poetą, więc jeżeli publiczność będzie go zanadto psuła, sztuki jego staną się podobne do fabrykatów Blumenthala i Sp., lub tym podobnych firm teatralnych.

Probekandidat jest tak wyborny, że błędy psychologiczne i tendencja grabząca przestarzałym „liberalizmem“ wcale mu nie szkoda. „Myśl“ tej sztuki dałaby się bardzo dobrze zastąpić inną, z „Darwinizmu“ możnaby zrobić spirytizm, albo i wegeteryanizm, a treść sztuki pozostałaby mimo to ta sama. Osądźcie sami:

Dr. fil. Fritz Heitmann, ów właśnie „kandydat“ staje się „ofiara swego przekonania“; wygłasza raz w obec swej klasy w gimnazjum — a to na swoje nieszczęście i dla spotęgowania tragicznego konfliktu właśnie w czasie, kiedy mu się uśmiecha stała posada — poglądy naukowe, które stoją w sprzeczności z religijnym duchem szkoły, jej kierownika i protektora. Kareją go więc surowo i zmuszają do odwołania wykładanej w szkole teorii Darwina. Pan Heitmann broni się w „szlachetnym“ oburzeniu, ale wreszcie troska o byt swój i biednych, starych rodziców bierze górę nad „szlachetnością“ i kandydat decyduje się odwołać. Ale w obec zwołanej w tym celu klasy słowa mu się płaczą, serce burzy — a wreszcie porwany zapalem i ogniem — powtarza jeszcze raz swoje zdanie, ku oburzeniu swoich przełożonych i wśród — gorących oklasków galeryi w teatrze.

(Dokończenie nastąpi).

Tomasz Czażka.

W sprawie ruchu kolejowego na linii Chabówka-Zakopane poczynił Wydział krajowy starania, ażeby dyrekcja kolei państwowych utworzyła dobre połączenia tej linii z Krakowem i Lwowem. Istotnie też, dyrekcja kolei państwowych zarządziła tak, że obecnie kursują po trzy pociągi w obu kierunkach. Nadto zaprowadzono pociągi spacerowe, kursujące bezpośrednio między Krakowem a Zakopanem w wileń każdej niedzieli i święta, względnie następnego dnia po niedzieli i święcie. W sprawie tej zastrzeżenie sobie Wydział krajowy dalsze akcje.

W sprawie budowy kolei Przeworsk-Bachórz (Dynów), co do której Sejm powziął uchwałę w bieżącej sesji na wniosek ks. Andrzeja Lubomirskiego, ponowił Wydział krajowy rokowania z Ministerstwem kolejowym, które oświadczyło, że może poprzeć tę budowę nie jako normalną, ale jako wąskotorową. W uznaniu konieczności tej kolei zgodził się na to Wydział krajowy i przystąpił do pertraktacji, przy której za podstawę przyjęto kapitał 3.400.000 koron. Dla sfinansowania pożyczki ustanowiono minimalny kurs 95 za 100.

W sprawie budowy kolei Nowy Targ-Suchabóra, poruszonej wnioskiem ks. A. Lubomirskiego, zakomunikował Wydział krajowy uchwałę Sejmu Ministerstwu kolejowemu z prośbą, aby sprawę połączenia kolei Chabówka-Zakopane z Węgrami ponownie rozpatrzyło i w duchu uchwały sejmowej załatwiło.

Wyniki finansowe wybudowanych już kolei lokalnych pierwszego programu krajowej akcji kolejowej, są następujące:

Borki Wielkie-Grzymałów: czysty dochód 27.426, Chabówka-Zakopane (od 25 października do 31 grudnia 1899) czysty dochód 7.769 koron. Delatyn-Kołomyja-Stefanówka (18 listopada do 31 grudnia) niedobór 12.363 koron także kolej Łupków-Cisna wykazuje niedobór w kwocie 8.339 koron. Natomiast Trzebinia-Skawce (15 sierpnia do 21 grudnia 1899) wykazuje czysty dochód w kwocie 16.029 koron.

Celem powiększenia frekwencji i dochodów na kolejach lokalnych, przez kraj subwencyonowanych, poczynił Wydział krajowy w porozumieniu z radami zawiadowczymi tychże kolei następujące kroki:

Na kolei Chabówka-Zakopane i kolei lokalnej Delatyn-Kołomyja-Stefanówka zaprowadził bilety powrotne, ważne na niedziele i święta w sezonie letnim, prócz tego na kolei Chabówka-Zakopane abonamentowe bilety dla turystów.

Studia komercyjne nad sposobami sanacji stosunków finansowych kolei Łupków-Cisna również są w toku.

Wogóle krajowe biuro kolejowe starać się będzie, by koleje lokalne, przez kraj subwencyonowane, spełniły poruczoną im funkcję kulturalną i ekonomiczną z korzyścią dla ogółu, a bez uszczerbku dla przedsiębiorstwa i bez naruszenia funduszu gwarancji kraju i pozostałych interesów, w przedsiębiorstwach tych zaangażowanych.

W końcu należy nadmienić, iż w sprawie zniesienia cen jazdy na kolejach państwowych dla członków krajowej rady kolejowej,

to w myśl uchwały tejże rady Wydział krajowy poczynił odpowiednie kroki u Ministerstwa kolejowego. Podania jednak nie uwzględniono z powodów zasadniczych, gdyż i innym krajom odpowiedziano już odmownie.

W skład rady kolejowej wchodzi pp.: Jakób Piepes-Poratyński, Józef Falter, Oktaw Sala — jako reprezentanci Izby handlowo-przemysłowej; — ks. A. Lubomirski, Władysław Struszkiewicz, Antoni Góralczyk i Adam Trzeciecki, jako reprezentanci Towarzystw gospodarczych, rolniczych, leśnych i naftowych, a w końcu pp.: dr. St. Głabiński, St. Jędrzejowicz, H. Kolischer, W. Kłosvary, dr. J. Leo, dr. E. Roński i J. Seferowicz.

Sprawy wewnętrzne.

Sesja Delegacji wspólnych już zakończona. W ogólności miała ona, zarówno w Delegacji austriackiej jak i w Delegacji węgierskiej przebieg całkiem gładki, z wyjątkiem opozycyjnych przemówień delegatów czeskich w komisji budżetowej a następnie także w pełnej Delegacji austriackiej podczas obrad nad etatem Ministerstwa spraw zagranicznych. Ostatecznie, jak wiadomo z telegraficznych relacji, uchwały Delegacji wszystkie przedłożenia wspólnego Rządu i wotum zaufania wspólnym Ministrom w szczególności P. Ministrowi spraw zagranicznych hr. Gołuchowskiemu, którego polityka, z wyjątkiem Czechów, wszędzie zjednała sobie jak największe uznanie.

Dzienniki zajmują się żywo obiadam delegacyjnymi, które odbyły się na Zamku królewskim w Budzie w d. 29 i 30 maja. Po obiadach tych Najj. Pan odbywał *cerclé*. W czasie *cerclu* po drugim obiedzie, Najj. Pan rozmawiał między innymi z del. Pacakiem, który Monarsze starał się wytłumaczyć stanowisko Czechów w dzisiejszej sytuacji wewnętrznej, oraz ich opozycję w Delegacjach. Del. Pacak powiedział, że opozycja Czechów w Delegacjach wynika nie tylko ze względu na politykę zagraniczną, ale także na wewnętrzną i że wniesionej przez Rząd ustawy językowej Czesi przyjąć nie mogą. Wprowadzenie tej ustawy w życie za pomocą § 14 wytworzyłoby tylko stan nieustannej walki. Czesi — twierdził delegat Pacak — zostali przymusowo wprowadzeni w dzisiejsze położenie i delegat przedstawił Monarsze prośbę, aby Czechom przez przywrócenie ich prawa uczynił możliwym zajęcie innego stanowiska w obec Państwa. — *Fremdenblatt* zaznacza, że podczas przemówienia dr. Pacaka Monarcha uczynił dwakroć niechętny ruch dłonią, stojący zaś w pobliżu delegaci węgierscy mieli słyszeć, że Monarcha kilkakrotnie przerwał wywody dr. Pacaka słowami: Oho!

W czasie *cerclu*, Najj. Pan rzekł — według dzienników — między innymi także do del. Kozłowskiego: Udajesz się pan ztąd wprost do Wiednia? W Delegacjach pracował pan bardzo pilnie, dużo pan współdziałał i przemawiał bardzo stosownie (*correct*). — Del.

Kozłowski: Składam najumiętniejsze dzięki, Najj. Panie. Polacy są zawsze gotowi uczynić wszystko, co możliwe, aby dojść do zawarcia pokoju, niezbędnego ze stanowiska politycznego i ekonomicznego. Dotychczas widoki uzyskania zawieszenia broni nie są wykluczone, tylko wszystkie uniarkowane stronnictwa muszą wziąć udział w akcji a stronnictwa walczące z sobą stwierdzić swą dobrą wolę czynami. W Austrii nie jest rzeczą możliwą rozwikływać sprzeczności inaczej, jak na drodze kompromisów. — Najj. Pan: Tak jest, to zapamiętanie jest poniekąd słuszne. — Najj. Pan rozmawiał także z hr. W. Dzeduszykim o sytuacji politycznej; odznaczeni zostali rozmową z Monarchą również delegaci hr. Chlumiecki, dr. Madeyski, Bulat i Wenger.

Do N. W. *Tagblattu* donoszą, że dr. Pacak wobec pewnego dziennikarza wyraził się, iż Czesi ze względu na swoich wyborców prowadzić muszą dalej obstrukcję. Równocześnie chcą oni doprowadzić obstrukcję do absurdum i udowodnić, iż musi być stworzony nowy regulamin, jeżeli obstrukcja nie ma zostać raz na zawsze czynnikiem parlamentarnym. Tem samem przywrócić być musi jedynie słuszną w parlamentaryzmie zasadą większości. Czesi weszli w rokowania pokojowe, ale nie wierzą, aby odniosły one jakikolwiek skutek.

Najbliższe posiedzenie Izby posłów odbędzie się we wtorek w dniu 6 czerwca. Wtedy okaże się, czy rokowania pokojowe, o których we wspomnianym wyżej interwiewie mówił dr. Pacak, odniosły skutek, czy też Czesi prowadzić będą dalej obstrukcję. — W tym ostatnim wypadku, jak twierdzą niektórzy dzienniki, miałyby być utworzona większa dla przeprowadzenia porządku dziennego (*Tagesordnung-Majorität*) t. j. stronnictwa, nie mające z sobą zasadniczych wspólnych punktów programu łączyłyby się, ażeby wbrew obstrukcji Czechów, przeprowadzić sprawy, znajdujące się na porządku dziennym, t. j. projekt budżetowy, fundusz inwestycyjny, zapewne także wybór komisji językowej i ustawę kwotową. Do tej większości miałyby należeć wszystkie stronnictwa z prawicy — naturalnie z wyjątkiem Czechów — oraz lewica niemiecka z wyłączeniem skrajnych żywiół. Gdyby i ta próba pokonania obstrukcji z jakiegokolwiek powodu nie powiodła się, dzienniki przewidują rozwiązanie Izby posłów.

Z Warszawy.

(Bieżące wiadomości).

Według urzędowego zawiadomienia, szach perski przybędzie do Warszawy dnia 3 czerwca b. r. Oberpoliarmajster pozwolił mieszkancom dekorować domy we flagi o barwach perskich.

Pomocnik generał-gubernatora warszawskiego gen. Podgorodnikow otrzymał dwumiesięczny urlop, celem udania się zagranicę.

Uczestnicy zjazdu przedstawiciele skarbowych kolei żelaznych wyjechali onegdaj w nocy pociągiem nadzwyczajnym kolei wiedeńskiej na wycieczkę zbiorową do Krakowa

i Wieliczki. Po zwiedzeniu kopalni w Wieliczce i zabytków krakowskich powrócą do Warszawy i obradować tam jeszcze będą do soboty włącznie, poczem nastąpi zaprojektowany wyjazd na dni 10 do Paryża na wystawę.

Minister skarbu odpowiedział odmownie na podanie ks. Lubomirskiego i hr. Zamoyckiego i na podanie Hussa i Rodysa, starających się o utworzenie Towarzystwa budowy kolei podjazdowych w Królestwie Polskiem.

W sprawie budowy nowego kościoła katolickiego w Warszawie, wyższe władze krajowe poleciły magistratowi, aby prosił o wyjednanie najwyższego pozwolenia na budowę w okolicach między ul. Mokotowską a Piękną nowej świątyni katolickiej, oraz pozwolenia na zbieranie na ten cel składek publicznych do wysokości 350.000 rubli, bez oznaczenia terminu zakończenia zbierania tych składek. Składki mają być zbierane nie tylko w Warszawie, ale i na prowincyi.

KRONIKA

Lwów 1 czerwca.

— **Posiedzenie Rady miejskiej** odbędzie się dziś, w piątek, dnia 1 b. m., o godzinie pół do 6 po południu w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: Dalszy ciąg dyskusji nad oddaniem w przedsiębiorstwo wewnętrznego urządzenia rzeźni.

— **Wiadomości osobiste.** Wczoraj przyjechał z Paryża do Lwowa znakomity rzeźbiarz Cyprian Godebski w sprawie przyszłego pomnika Agnora Gołuchowskiego. P. Godebski przywiózł z sobą wybraną fotografię postaci Gołuchowskiego, która jest już wykonaną w glinie.

Bawi w naszym mieście dyrektor teatru krakowskiego p. Józef Kotarbiński.

— **Z Koła literacko-artystycznego.** W niedzielę, dnia 3 b. m. o godzinie 10 rano członkowie „Koła” wraz z rodzinami mogą zwiedzić gmach nowego teatru pod przewodnictwem prof. Piotra Harasimowicza. Punkt zborny na placu budowy.

— **Zgromadzenie drobnych handlarzy.** Celem zawiązania i ukonstytuowania się Stowarzyszenia przemysłowego greizlerników, krupiarzy, handlarzy mąki, ryb, nabiału, jaj, drobin, dziczyzny i t. d. odbędzie się w sobotę 9 czerwca b. r. w ratuszu w sali obrad Rady miejskiej o godz. 4 po południu pierwsze zgromadzenie tych przemysłowców.

— **Kontrakt o dzierżawę teatru** lwowskiego podpisali dzisiaj o godzinie 12 minut 45 po południu w Prezydium magistratu w obecności notaryusza p. Onyszkiewicza p. Pawlikowski, a imieniem gminy I. wiceprezydent miasta pan Michalski tudzież radni pp. Rawski, Gołąb i Drexler.

O godzinie pół do 2 odbyło się zaś śniadanie, dane przez p. Pawlikowskiego, w którym wzięli udział prócz gospodarza: Prezydium magistratu, doradcy prawni p. Pawlikowskiego, dr. Grek i Aszkenazy, tudzież kilku członków komisji teatralnej.

Z LITERATURY ZAGRANICZNEJ.

(„La terre qui meurt” par René Bazin.)

(Ciąg dalszy).

X.

Toussaint Lumineau miał czego być niepokojny. Synowie jego zeszli razem aż do tego miejsca na łące, gdzie kanał był szerzy, gdzie zwykle było pojono i stały łodzie. Gdy tam przybyli, Andrzej weale się opierał propozycji Maturyna, żeby go zabral z sobą, powiedział tylko, że nie jest to świetny pomysł, ale, jeżeli go to bawi... Pomógł kalece wejść do największej i posadził go w najwygodniejszym miejscu, a sam stanął z długą tyką, zaczął popychać łódź, opierając żelazem okuty koniec żerdzi o spód kanału lub o brzegi.

Byli już w samym środku bagnistego Mazais, otoczeni ciemnościami zimnej bardzo, bezkieszczykowej nocy. Chmury ciągle płynęły ko morzu, ale nie było tak zupełnie ciemno, żeby nie rozróżnić nie można; chmury przeływały się miejscami, tworząc jaśniejsze pasma na niebie i te pasma odbijały się na powierzchni wody i łak zalana. Owa względna jasność dopomagała Andrzejowi, żeby nie zmylił drogi. Łódź płynęła z wolna środkowym kanałem, przebijając się z niejakim trudem przez kawałeczki lodu; woda marzła; jeżeliby wiatr się nie zerwał, do rana całe bagna mogły okryć się powłoką lodu. An-

drzej to wiedział i usiłował co prędzej dostać się do Senlière. Rozumiał teraz, że był bardzo nieroztropny, zabierając z sobą Maturyna w noc tak ciemną, tak daleką.

Kaleka nie ruszał się z miejsca i milczał, nie chcąc zwracać na siebie uwagi brata, obawiając się, żeby nie zawrócił do domu. Ale gdy już się znajdowali o jakichś dwóch kilometrach od Fromentière, uspokojony przerwał milczenie.

— Driot — rzekł — czy ty nie żartowałeś dzisiaj, mówiąc o tych ziemiach, którą daje emigrantom?

— Weale nie.

— Czy tobie proponowali, że ci dadzą? Leżąc w głębi łodzi, uniósł trochę głowę i czekał na odpowiedź, której mu nie dało. Na olbrzymiej wodzie zalanej przestrzeni nie słysząc było nic, tylko pluskanie wody, poruszonej łodzią.

— Franciszka ci brakuje — rzekł znowu — prawda? Dom ci się wydaje całkiem inny, że tylko mnie w nim widzisz?

Młodzieniec, stojący prosto w łodzi, pochylił się raptownie i zawołał:

— Uważaj na siebie! Leż spokojnie, Maturynie!

Całkowita noc zrobiła się w okół nich, bo właśnie przepływali po pod jeden z mostów arkadowych, które tu i owdzie przecinały kanały. Gdy niebezpieczeństwo minęło i Andrzej znowu stanął, Maturyn zauważył, że płyną wolniej, jakby ten, co wiosłował, miał myśl zaprzętą czemś innym. Korzystając z tego, chciał koniecznie odkryć tajemnicę, od której zależała przyszłość Fromentière.

— Jesteśmy tutaj sami, Andrzej — rzekł — dla czego mi nie powiesz tego, co myślisz? Chciałbyś pracować na ziemi świeższej, niż nasza? chcesz odejść ty także, ale dalek niż Franciszek i na inną robotę?

Młodszy brat przestał nagle wiosłować i stał nieruchomy w miejscu, a żerdź opuszczył.

— Skoro odgadłeś, Maturynie, zachowaj tajemnicę — rzekł. — To prawda, że otrzymałem propozycję... Mógłbym mieć, za morzami cały folwark i stado koni na własność, za moich dwa tysiące franków... Moi znajomi tą sprawą się zajmują... Ale nie jestem zdecydowany. Jeszcze nie nie powiedziałem.

— Boisz się ojca!

— Boję się zostawić go w kłopotcie. Gdybym odszedł, któżby gospodarował we Fromentière? Jest wprawdzie Rousille, która mogła by wyjść za mąż...

— Chyba nie z tego z Bocage, w każdym razie! Ale ojciec już raz powiedział nie! — i nie da się przekonać.

— A więc, sam niewiem, koby wziął Fromentière.

Wtedy głos szorstki, rozkazujący, zakrzyknął:

— A więc ja się już nie liczę?

— Mój biedny Maturynie...

— Jest mi lepiej, wróć do zdrowia! — wołał dalej Maturyn tym samym tonem.

Gdy przyjdzie na mnie kolej rozkazywać, nikt inny nie będzie rozkazywał we Fromentière, tylko ja sam! — czy słyszysz?

Andrzej, nie chcąc go drażnić, odpowiedział:

— Dla nas wszystkich było by szczęście, gdybyś wyzdrowiał, Maturynie i mam nadzieję, że tak będzie.

Nie tak jednak łatwo przychodziło uspokoić Maturyna, gdy go złość napadła. Z narażeniem łodzi na wywrócenie, gwałtownym wysiłkiem uniósł się z miejsca, przyczołgał się na rękach i na kolanach na miejsce,

gdzie stał Andrzej i stoczył z nim krótką walkę wydierając mu z rąk żerdź okutą.

— Ustąp mi miejsca — zawołał — musisz zobaczyć, jak ja wiosłować potrafię!

Pochwycił żerdź i z nadzwyczajną siłą i zręcznością posługiwał się nią zaczął. Wkrótce płynęli z taką szybkością, że Andrzej był nawet nie potrafił tego dokonać. Maturyn wypełnił sobą łódź po brzegi a korpus jego olbrzymi pochylił się w tył i naprzód ruchem miarowym; łódź płynęła coraz szybciej nie dotykając brzegu ani razu. Nagle skręcił w boczny kanał i o jakie sto kroków dalej światła się ukazały nad brzegiem, odbijając się na wodzie. Światła te wychodziły z okien w Senlière. Zarysowały się niejasno kontury budynków i usłyszano gwar głosów ludzkich, śpiewy i stukanie butów o podłogę.

Dwoma pełnięciami żerdzi Maturyn skierował łódź ku brzegowi i zatrzymał ją obok innych, które tam stały. Zanim Andrzej pociągnął go dopomóż. kaleka wraz ze szczudłami stoczył się na ziemię i podniósł się o własnych siłach.

— Doskonale prowadziłeś łódź, Maturynie! — zawołał młodszy brat wyskakując z łodzi.

Maturyn zdyszany, czerwony, zadowolony jakby po zwycięstwie, obrócił się do niego.

— Nie sobie z tego nie róbi! — odrzekł Maturyn — Kto potrafi tak jak ja łódkę prowadzić, potrafi także poprowadzić gospodarstwo na folwarku!

I mówiąc to energicznie pchnął ramieniem w drzwi, które aż się zatrzęsły.

— Zwolna! — ozwał się głos ze środka — Któż tam drzwi rozwala?

(Ciąg dalszy nastąpi)

— **P. Karol Kucharski**, kilkuletni skarbnik Towarzystwa dziennikarzy polskich, któremu poświęcał wiele czasu i pracy, ustąpił — zmuszony do tego okolicznościami prywatnej natury — z zaszczytnego stanowiska. Koledzy jego z wydziału Towarzystwa i komisji rewizyjnej postanowili zasłużonemu skarbnikowi uczcić składkową uczcą, która odbyła się też wczoraj wieczorem w restauracji hotelu Francuskiego. Do stołów zasiadli zebrani o godzinie 9, a kiedy służba napełniła kieliszki szampanem, powstał Prezes Towarzystwa p. Liberat Zajackowski i wyraził uznanie p. Kucharskiemu, a zarazem szczery żal, że musiał on ustąpić z zajmowanego dotąd z takim pożytkiem dla dobra instytucji stanowiska. Prezes wręczył w imieniu zebranych byłemu skarbnikowi pamiątkowy medalion z napisem: „Zasłużonemu skarbnikowi T. D. P. 31/5 1900”.

Po odpowiedzi p. Kucharskiego, przyjętej gorącymi oklaskami, posypało się sporo toastów szczerych i serdecznych, a wszystkich myślą przewodnią było dobro Towarzystwa. Swobodna koleżeńska pogadanka przeciągnęła się późno w noc.

— **Jubileusz Uniwersytetu Jagiellońskiego.** Na uroczystość pięciowiekowego jubileuszu Uniwersytetu krakowskiego jedzie z Prus zachodnich dwóch członków Towarzystwa naukowego w Toruniu, a to pp. hr. Adam Sierakowski z Waplewa i Ludwik Ślaski z Trzebucha. Wiozą oni adres tegoż Towarzystwa oraz „Rocznik” Towarzystwa, przypisany Uniwersytetowi Jagiellońskiemu jako dar jubileuszowy. Dalej jedzie także i ks. Kujot, proboszcz grzybiński, dziekan chełmiński, jako z okazji jubileuszowej uroczystości mianowany doktor. 6 innych nie słychać.

Wystawa dzieł polskich artystów, urządzona przez Towarzystwo przyjaciół sztuk pięknych z okazji obchodu 500 letniego jubileuszu Uniwersytetu Jagiellońskiego, będzie otwartą w Krakowie w niedzielę, 3 czerwca o godzinie 11 przed południem.

Tablicę pamiątkową z powodu jubileuszu Wszechnicy Jagiellońskiej wymodelował artysta rzeźbiarz, p. Tadeusz Błotnicki. Przedstawia ona profile Jadwigi i Jagiełły, u dołu jej zaś mieści się napis gotycki wzięty z aktu erekcyjnego Uniwersytetu. Rzecz ta wykonana jest ze zwykłą p. Błotnickiemu finezyą, a odznacza się wielką stylowością. Powyższą tablicę w terrakocie, pięknie kolorowanej, wykonała fabryka pod firmą J. Niedźwiecki i Sp. Jest to jedno z najładniejszych dzieł artystycznych, jakie powstało z powodu jubileuszu uniwersyteckiego.

Grono konserwatorów Galicji zachodniej reprezentować będzie przewodniczący dr. St. Tomkiewicz.

— **III. Zjazd historyków polskich.** Komitet Zjazdu zawiadamia, że uroczyste otwarcie obrad Zjazdu nastąpi w poniedziałek, dnia 4 czerwca o godzinie 10 rano w auli *Collegium novum* w Krakowie. Na pierwszym tem posiedzeniu ogólnym, po zagajeniu obrad i wyborach przewodniczących i sekretarzy Zjazdu i sekcji, wygłosi prof. dr. Oswald Balzer odczyt na temat: „Główne kierunki w rozwoju nauki porównawczej historii praw słowiańskich i jej istotne zadania”. W poniedziałek po południu i we wtorek dnia 5 czerwca rano i po południu obradować będą w oddzielnych salach *Collegium novum* cztery sekcje Zjazdu, mianowicie: 1. sekcja historii politycznej i historii prawa; 2. historia literatury; 3. archeologii i historii sztuki; 4. etnograficzna. Posiedzenia sekcyjne po południu rozpoczną się mają o godzinie pół do 4, posiedzenia sekcyjne we wtorek zrana o godzinie 9. Zapelnia je dyskusja nad 61 referatami, które zostały włączone w program Zjazdu. We środę dnia 6 czerwca odbędzie się w sali Rady miejskiej o godzinie 12 w południe jedno tylko posiedzenie ogólne, na którym nastąpi zamknięcie Zjazdu.

Komitet przypominając nadto, że w poniedziałek dnia 4 czerwca o godzinie 8 wieczór mają się zebrać uczestnicy Zjazdu na pogadankę w salach mniejszych hotelu Saskiego (I piętro), a we wtorek dnia 5 czerwca wieczór o godz. 8 odbędzie się w wielkiej sali hotelu Saskiego uczta składkowa.

Począwszy od dnia dzisiejszego, urzędują codziennie obaj sekretarze komitetu zjazdowego (prof. dr. Finkel i Czermak) od godziny 11 do 1 w lokalu Seminarium historycznego *Collegium novum*, II. piętro na prawo obok sali nr. 66), gdzie mogą zaproszeni zgłaszać się po karty uczestnictwa, składać wkładki i odbierać druki referatów i szczegółowego porządku obrad.

Uczestnikom Zjazdu rozesłano już teksty wszystkich referatów, mających być przedmiotem Zjazdu, które zostały wydrukowane po dzień 26 maja.

— **Muzeum im. Dzieduszyckich** podobnie jak w latach ubiegłych tak i w r. b. w czasie Świąt Zielonych nie będzie otwarte dla zwiedzających publiczności.

— **Zjazd wychowanków drohowskich** odbędzie się przy końcu czerwca w Drohowyżu, celem uczczenia 25-letniej rocznicy otwarcia zakładu drohowskiego.

— **Wiadomości policyjne.** 130 kapełusz czarnych słomkowych, wartości 60 koron, skradziono wczoraj z wozu za rogatką Łyczakowską na szkodę Schussbergowej z Przemysła.

Aresztowano onegdaj notoryczną złodziejkę sklepową Herminę Filipiszyn; w dalszym ciągu dostali się pod klucz także jej narzeczony kucharz Franciszek Schwarz, który pomagał zbywać kradzione towary, oraz towarzysząca wypraw Filomena Więcek.

Do praczarni w piwnicy domu nr. 45 ul. Zybkiewiczza, włamali się onegdaj w nocy dwaj sprawcy, spłoszeni jednak umknęli, zostawiając powiązane już w tłumoki bieliznę, swoje własne marynarki i narzędzia złodziejskie. — Lepiej powiedzio się prawdopodobnie tej samej szajce przy ulicy Snopkowskiej nr. 6, gdzie również po wyłamaniu krat piwnicznych dostali się do szynku Altkorna i wykradli tam kilka flaszek rumu, wódki i przekąski.

— **Miły synalek.** Karol Szczepański, lat 28 letni, czując wstręt do pracy a natomiast silny pociąg do wódki, wymuszał zawsze groźbami od matki swej wdowy pod l. 49 ul. Kurkowa zamieszkałej, pieniądze na trunki i tytoń. Gdy mu jednak wczoraj matka, sama nie mając grosza, odmówić musiała haracz, Szczepański wpadł w taką pasję, że poróżbił narzeczoną, a nawet porwał się z siekierą na matkę, lecz rozbrojony przez sąsiadów oddany został wreszcie do obchody do aresztu.

— **Z Izby sądowej.** Rozprawa karna przeciw Adolfowi Schiemu i Janowi Kislingowi zakończyła się wczoraj przed tut. trybunałem sądu przysięgłych. Na podstawie werdyktu sędziów przysięgłych uwolnili trybunał obu oskarżonych od winy i kary.

— **Wycieczkę do Zimnej Wody** urządził klub pocztowy w dniu 3 czerwca. Wyjazd z głównego dworca o godzinie 3 minut 30 po południu. Wstęp dla członków, ich rodzin i gości wprowadzonych bezpłatnie. W razie niepogody wycieczka o tydzień później.

— **Festyn „Rodziny” w Winnikach** odbędzie się w niedzielę Zielonych świątek w parku na Nowym Świecie o godzinie 4 po południu. Spacer ze Lwowa lasem po lewej stronie gościńca ścieżka zaprowadzi aż na miejsce festynu. Powrót do Lwowa furami.

— **Zmarli w ostatnich dniach:** We Lwowie, Benedkt Weinreb, rada sądu krajowego.

W Warszawie, Elżbieta z Lilpópów Wernicka, właścicielka dóbr Czesławice, córka znanego przemysłowca warszawskiego, przeżywszy lat 47.

— **Pożar fabryki makaronu na Lewandówce.** Wczoraj o godzinie 10 minut 45 w nocy wybuchł groźny pożar w fabryce makaronu na Lewandówce pod l. 134. W kwadransie stały w morzu płomieni murowany budynek jednopiętrowy, mieszczący w sobie na dole kościół z maszyną parową i maszyny do wyrobu makaronów a na piętrze suszarnię, dalej budynki drewniane otynkowane wapnem, przeznaczone na suszarnię i magazyny. Prócz tego objęty płomieniem w krótkim czasie t. z. „krupniarnię” drewniany budynek, dobudowany do murowanego budynku piętrowego. W budynku tym mieścił się młyn amerykański do wyrobu krup perłowych i jęczmiennych, który w tych dniach miał być dopiero w ruch puszczony. Na zawiadomienie telefoniczne z fabryki likierów Sprechera i Sp. przybyła straż pożarna. Przed przybyciem straży pożarnej dzielną pomoc w ratowaniu mienia niesli uczniowie szkoły dla strażników skarbowych, którzy w liczbie 39 pod komendą komisarza straży skarbowej p. Weydy i respicyenta straży skarbowej p. Czerkowskiego wynieśli z suszarni i magazynów wszystkie zapasy makaronu i maki, pasy transmisyjne z maszyny parowej i w głównej mierze przyczynili się do uratowania jednopiętrowego budynku mieszkalnego, którego dach poczęły już obejmować płomienie. Wkrótce pojawiło się także pogotowie wojskowe 30 p. p. z baraków janowskich pod komendą porucznika. Akcja ratunkowa połączonych sił straży pożarnej i uczniów szkoły straży skarbowej ograniczyć się musiała tylko na lokalizowanie pożaru. Spaliły się zupełnie budynek jednopiętrowy murowany i dobudowana z drzewa jednopiętrowa krupniarnia, budynek mieszczący w sobie magazyny i suszarnię a prócz tego wszystkie maszyny i narzędzia służące zarówno do wyrobu makaronu, jak i krup.

Fabryka ta była własnością braci Roszkowskich i przedstawiała wartość 40.000 złr. a ubezpieczoną była w krakowskim Towarzystwie wzajemnych ubezpieczeń na sumę 26.000 złr. Fabryka ta założona w roku 1894 w czasie lwowskiej Wystawy krajowej zaopatrywała w wyroby makaronu wszystkie prawie tutejsze sklepy korzenne, a wyroby swoje wysyłała również za granicę kraju. Przecięciowo produkowała rocznie 26.000 klg. makaronu. Ogień powstał prawdopodobnie w suszarni murowanego jednopiętrowego budynku od kaloryferów. Nad ranem około godziny 4 pozostały na miejscu tylko zgłiszczona i kawałki żelaza ze spalonych maszyn i narzędzi. Szczegółem nazwać można, że nie było silnego wiatru, o jakie 150 bowiem kroków od tej fabryki znajduje się fabryka likierów firmy Sprechera i Sp. Straż pożarna wróciła z powrotem do miasta po zupełnym ugaszeniu ognia.

— **Kościół w Żółkwi.** Ulubiona świątynia króla Jana III, kościół farny w Żółkwi, mieszczący w podziemiach swoich zwłoki Żółkiewskich, Daniłowiczów, Sobieskich wymaga — jak nam donoszą — najrychlejszej restauracji.

Restauracja bowiem dokonana w czasie od r. 1862—1867 staraniem ś. p. ks. opata Józefa Nowakowskiego z datku Najj. Pana, z funduszu zebranych ze składek całego kraju, z 3000 zł. subwencji Sejmu i z datków miast, została już z biegiem czasu znacznie nadwerżoną. Dach dzisiejszy pokryty cynkową żelazną blachą tak zniszczoną rdzą, że wiązania dachowe, sklepienia i mury narażone są na coraz większe zamakanie. Również okazała się potrzeba dania nowych okien, a gzymsy i obramowania kamienne potrzebują gruntownej naprawy. Mary kościelne zaś z dniem każdym są coraz bardziej przesiąknięte wilgocią, gdyż teren, na którym stoi kościół nie ma odpływu. Wilgoć ta dała się już dotkliwie odczuć. Ucierpiały bowiem znacznie rozwiszone w kościele portrety Żółkiewskich i Sobieskich i cztery olbrzymie największe obrazy historyczne (każdy około 80 kw. m. powierzchni) przedstawiające bitwy: pod Kluszynem 1610 r., pod Chocimem 1673 r., pod Wiedniem 1683 r., pod Parkanami 1683. Dwa ostatnie obrazy malowane są przez Altamontego, słynnego malarza nadworne króla Jana III. Obrazy te restaurowano w r. 1825 staraniem i kosztem Stanów galicyjskich, dziś jednak farby wymienionych obrazów popękały z wilgoci, zinały i płótna ulegają zbudowaniu. Zachodzi obawa, że jeżeli w najkrótszym czasie nie zostaną zrestaurowane ręką umiętną, zabytki te, jedyne w kraju, zniszczą zupełnie.

Gruntownej restauracji wymaga także historyczna dzwonnica kościoła, będąca niegdyś zarazem basztą obronną, gdyż stan jej obecny grozi zawaleniem. Koszt restauracji kościoła, dzwonnicy, portretów i obrazów historycznych wyniosą do 40.000 K.

Celem przeprowadzenia tej restauracji zawiązał się w Żółkwi komitet, złożony z najwybitniejszych miejscowych i okolicznych obywateli pod przewodnictwem rady Namiestnictwa pana Szumlańskiego. Komitet ten dokłada usilnych starań, aby zdobyć potrzebne na ten cel fundusze.

Nie małą zasługę w pracach około zachowania tak drogiej pamiątki zawdzięczać musimy kołu c. k. konserwatorów Galicji wschodniej, które uznając konieczność zamierzonej restauracji, zwróciło się z prośbą do Sejmu o jednorazową subwencję na restaurację kościoła żółkiewskiego a w szczególności na umiętną restaurację rzeźbionych portretów i obrazów historycznych.

— **Ks. Antoni Nowak**, kanonik kapituły krakowskiej, został zamianowany — jak już wczoraj donieśliśmy — biskupem sufragannym diecezji krakowskiej. Ks. biskup Nowak urodził się w r. 1862 w Kańczudzie, diecezji przemyskiej, studia gimnazjalne odbył w Przemysku, uniwersyteckie zaś lata przepędził na teologii w Krakowie, gdzie w r. 1885 został wyświęcony na kapłana. Był najpierw wikaryuszem w Boleschowicach i Podgórz, poczem powołał go ks. kardynał Dunajewski do konsystorza, w którym sprawował godność notariusza a później kancelarza. Na tem stanowisku otrzymał godność szambelana papieskiego. W r. 1896 został zamianowany kanonikiem katedralnym krakowskim.

— **Statystyka pocztowa.** W miesiącu maju r. b. nadano we Lwowie 498.899 listów prywatnych niepoleconych, 86.878 kart korespondencyjnych, 193.683 listów urzędowych niepoleconych, 87.705 listów poleconych (w ogóle), 37.213 przesyłek pod opaską, 10.743 przesyłek z próbkami, 586.321 egzemplarzy gazet, ogółem 1.601.442; 7.500 listów pieniężnych i małych przesyłek wartościowych, 3.191 pakietów wartościowych (ponad 100 K.) 39.067 pakietów zwykłych, ogółem 49.758; wpłacono 27.791 przekazów na kwotę 1.561.646 K. 45 h. 8.081 czeków Kasy oszczędności na kwotę 2.665.559 K. 58 h., 1.362 zwykłych wkładek oszczędności na kwotę 28.315 K. 16 h. razem 4.255.521 K. 19 h. Wpłacono 58.384 przekazów na kwotę 2.339.111 K. 73 h. 1.329 asygnał czekowych Kasy oszczędności na kwotę 1.969.796 K. 35 h. 753 ze zwykłych wkładek Kasy oszczędności (zwroty) na kwotę 32.881 K. 93 h. razem 4.341.790 K. 01 h.

Nadeszło do Lwowa: 517.765 listów prywatnych niepoleconych, 383.529 kart korespondencyjnych, 78.445 listów urzędowych niepoleconych, 99.304 listów poleconych (w ogóle), 81.939 przesyłek pod opaską, 15.139 przesyłek z próbkami, 156.840 egzemplarzy gazet, ogółem 1.332.961; 11.922 listów pieniężnych i małych przesyłek wartościowych, 1.455 pakietów wartościowych (ponad 100 K.), 38.323 pakietów zwykłych, ogółem 51.700.

— **Ruch telefoniczny.** Sieć miastowa. W kwietniu r. b. nadano we Lwowie telegramów 2.011. Nadeszło 1.852 telegramów. Ilość abonentów 679. Ilość rozmów telefonicznych 76.631. Dochód 1984 K. Sieć międzymiastowa. Ilość abonentów 58; rozmów telefonicznych 1156. Dochód 2102 K. Razem 4086 K.

— **Statystyka telegraficzna.** W maju r. b. nadano we Lwowie 17.037 telegramów i pobrano za nie opłatę w kwocie 21.597 K. 29 h. nadeszło 17.699 depesz dla adresatów w miejscu, a 135.948 telegramów do przetelegrafowania (transita).

— **Otwarcie kursu rybackiego w Krakowie.** Wczoraj otwarto w Krakowie czterodniowy kurs rybacki, urządzony staraniem krakowskiego Towarzystwa rolniczego pod kierunkiem krajowego inspektora rybactwa dr. Zyg

munta Fiszer. Kurs rybacki liczy 62 słuchaczy, którzy się zjechali z rozmaitych stron Galicji. Jutro ma się odbyć wycieczka do Dubia, gdzie uczestnicy kursu obejrzą dokładnie tamtejsze postępowe i racjonalne pstrągarnie klucza krzeszowskiego.

— **Niezwykłe oszustwo.** Do Warsz. Kur. Porannego piszą z Nura, guberni łomżyńskiej: Do Jana Morawskiego przybyli jacyś obcy ludzie i oznajmili mu, że posiadają plany, a na nich oznaczone miejsca, gdzie znajduje się skarb zakopany w ziemi.

Łatwowierny gospodarz przyjął przybyszów, poczem udali się na poszukiwanie miejsca. Jakoż natrafili na pudełko, po roztworzeniu którego okazało się dużo pieniędzy złotych z wyobrażeniem Napoleona III. Jedną sztukę wyjętą zawiązał M. do Ciechanowca i załatwiwszy sprawunek upewnił się, że znaleziono prawdziwe złoto. On i podróżni po namyśle oświadczyli, że podług sprawiedliwości połowa znalezionego skarbu powinna należeć do nich, wszelako mając na względzie uczciwość i dobre przyjęcie gospodarza, żądają tylko 400 rubli, a po więcej przybędą innym razem. Otrzymawszy żądane 400 rubli, żegnani życzliwie, na wozie tegoż gospodarza odjechali do Małkini.

Wkrótce wieść o znalezionem złocie rozeszła się po wsi i dalej, okazało się jednak, że pieniądze te były to zwyczajne marki do gry w karty.

— **Morderstwo.** Z Lincu donoszą, że w Hof koło Saleburga schwytano podejrzanego o zamordowanie 18-letniej dziewczyny, wieśniaczki, Maryi Pumberger, Franciszka Schmidta, za którego ujęcie wyznaczona była premia 1000 K.

— **Morderstwo.** We środę wieczorem w dzielnicy Wiednia, Neubau, w jednym z domów przy Neustiftgasse niejaki Julius Radetzky zamordował Emilię Pleskot, zadawszy jej nożem ośm ran w szyję i piersi. Emilia Pleskot zajmowała mieszkanie, składające się z dwóch pokoi, gabinetu, przedpokoju i kuchni, a w biurze policyjnej zameldowała się jako szwaczka. Współlokatorowie kamienicy oświadczyli wobec komisarza policyjnego, że Pleskotówna, o ile mogli zauważyć, nie zajmowała się szyciem i prawdopodobnie z tego źródła nie czerpała funduszy na życie. Motywów morderstwa nie zdołano dotychczas stwierdzić, a sprawca zbrodni odmawia z uporem odpowiedzi. Gdy po spełnieniu zbrodni Radetzky dostał się w ręce policyjanta, tłum chciał go doraźnie ukarać, tak, że z trudem zdołał go policyjant ochronić przed zemstą i odprowadzić do biura komisaryatu policyjnego.

— **Katastrofa kolejowa.** Z Paryża telegrafują nam dnia 1 czerwca: Wysłany stąd wczoraj po południu „Express-zug” zderzył się z pociągiem towarowym. Maszynista pociągu ekspresowego zabity, a 3 ze służby kolejowej i kilku podróżnych odniosło rany.

— **Polknięty cyrkiel.** Z Petersburga donoszą o rzadkim wypadku. Uczeń gimnazjalny Łombik poknął przypadkiem cyrkiel. Odtóż chodziło o wydobyć tak niewłaściwie ulokowanego narzędzia. Za pomocą promieni Roentgena zdołano jak najściślej określić miejsce ugraznienia cyrkiela, dzięki zaś pomysłowi jednego z chirurgów zdołano wyprowadzić cyrkiel z oskrzeli, w których ugrzązł. Ponieważ cyrkiel spoczął w lewej stronie oskrzeli, więc chłopca ułożono na prawy bok, tak, iż ciało znajdowało się w pochyleniu głową na dół. Przy mocnem odkaślnianiu, po kilku godzinach leżenia chłopca w takim pochyleniu, cyrkiel wyskoczył sam, bez środków ubocznych i w dodatku nie uszkodził zupełnie organów wewnętrznych. Chłopiec jest teraz jak najzdrowszy.

— **Nowe tureckie marki pocztowe.** We wrześniu r. b. Turcy obchodzić będą 25-letni jubileusz wstąpienia na tron sułtana. Obok innych uroczystości projektowane jest wypuszczenie jubileuszowych marek pocztowych. Nowe marki, odpowiadające kolorami warunkom międzynarodowego związku pocztowego, posiadać będą w środku napis w języku tureckim: „W 25-tnią rocznicę szczęśliwego wstąpienia na tron kalifa”, nad nim zaś „cesarska poczta otomańska”, prócz tego z lewej strony wypisany będzie rok 1318, a z prawej tureckim pismem słowa „państwo tureckie 600”. Liczba ta oznaczała ma 600-letnie istnienie państwa, które przez zdobycie całej Azji Mniejszej przez pierwszego sułtana Osmana w r. 1300 założone zostało.

— **Na licytacji w „Hotelu Drouot”,** w Paryżu, rozpoczęła się w tych dniach sprzedaż rysunków i szkiców ze zbiorów Defera i Dumessnla. Nigdy jeszcze rysunki dawnych mistrzów nie osiągnęły cen tak wysokich, jak pasterale Dürera. Za portret „Jakóba Muffel, burmistrza w Norymbergii”, jakiś nieznany miłośnik sztuki zapłacił 36.000 franków. Portret „Willibalda Tirkheimera, senatora z Norymbergii” a osobliwie przyjaciela mistrza, nabyło muzeum berlińskie za 17.500 franków. Za przesłiczny obrazek „Najświętsza Panna i dwie święte niewiasty” zapłacono 16.250 franków. Za obraz „Apostół” zapłacono 12.500 franków, za „Magdalene u stóp krzyża” 4.000 franków, za „Zdjęcie z krzyża” 6.000 franków. Wogóle w pierwszym dniu licytacji za same obrazy Dürera osiągnięto 98.000 franków.

— **Romantyczne małżeństwa.** Nieczęsto zdarza się słyszeć o małżeństwie mahometanina z chrześcianką. Związek podobny wzbudził niedawno wielką sensację w Konstantynopolu. Jedyna córka tamtejszego wicekonsula amerykańskiego p. Tewey, śliczna młoda wdowa pokochała Egipcjanina, piastującego wysoki urząd w Konstantynopolu, Mo-Eddin-beja. Pragnął on ją poślubić, lecz ojciec oblubienicy, jako praktyczny Yankes, zażądał, by oblubieniec złożył wysoką sumę, około 120.000 rubli na rzecz przyszłej małżonki, albowiem często się zdarza, iż mahometanie, poślubiwszy kobiety europejskie, przesycają się niemi i odsyłają je następnie do ich rodziców. Owa suma miała być odszkodowaniem w razie podobnym. Ale Eddin bej wolał zachować te pieniądze i znalazł inny sposób pozyskania ukochanej: wykradł ją poprostu. P. Tewey udał się do sułtana i wezwał jego orędownictwa. Padyszach wydał natychmiast irade, nakazujące bejowi, pod groźbą utraty stanowiska, odesłać wdowę do jej rodziców a następnie poślubić ją i zabezpieczyć jej sumę żadaną. Ślub odbył się w domu Amerykanina, lecz według obrządków tureckich. Jednocześnie prawie zostało zawarte drugie małżeństwo pomiędzy jego ekscelencją Abdul Reszak-bejem, osobistością znaną w świecie europejskim a młodą Angielką, dentystką, panną Hornik, operującą w Ildiz Kiosku. Imam dawał ślub młodej parze Abdul Reszak przysięgł w obec Boga i ludzi, że rzeka się swoich praw do poligamii i pozwala żonie praktykować nadal, byle się ograniczała do praktyki wśród kobiet i dzieci.

— **Zabawny wypadek** zdarzył się w tych dniach na scenie jednego z teatrów rzymskich, gdzie grano jakiś wspaniały dramat osnuty na tle historycznym.

Król miał właśnie odczytać mowę tronową. W sali zgromadził się dwór, arystokracja, najznakomitsi dworacy w oczekiwaniu na ważną chwilę. Król, odziany w płaszcz purpurowy, podobity futrem króliczym, imitującym jako tako gronostaje, przeszedł pompacyjnie scenę i wstąpił powoli na stopnie tronu. Skłonili się wszyscy, a pierwszy minister podał swemu teatralnemu władcy zwój papieru, na którym miała być napisana mowa tronowa. Zapanało milczenie uroczyste.... Król rozwija zwój, rzuca nań okiem i.... drętwieje, albowiem rekwizytor, zamiast napisanego papieru, podał czysty. Co tu począć? Mowa była długa, a sufler, nie zawiadomiony, siedział w swej budzie beczynnie, kontent, że mu się zdarzyła chwila spoczynku. Milczenie stawało się już żenującem, gdy oto królowi dobra myśl przychodzi do głowy. Majestatycznym ruchem uderza dłonią w zwój i podaje go pierwszemu ministrowi ze słowami: „Oto nasza mowa tronowa! Czytaj pan!“ Minister zdziwiony bierze zwój do rąk i.... drętwieje, widząc, że ma przed sobą tylko papier biały. Nie tracąc jednak przytomności, przebiega trzymany w ręku dokument, składa go u stóp tronu i rzecze głosem donośnym: „Najjaśniejszy królu! Sumienie nie pozwala mi się zgodzić na brzmienie tej mowy tronowej. Składam ją u stóp tronu i podaję się do dymisji“. Rzecz i majestatycznym krokiem przeszedłszy przez scenę, zniknął w najbliższej kulisie.

— **Pojedynek chiński** rozegrał się niedawno na placu wystawy w Paryżu pomiędzy dwoma synami państwa niebieskiego; Pe-ki-Lo-Sangiem i Long-Si-Thuangiem. Nienawidzili się oni oddawna z powodu ładnej, młodej Japonki, którą obaj kochali, która na żadnego z nich patrzeć nie chciała, więc postanowili stoczyć pojedynek według zwyczajów chińskich. Stanęli tedy w nocy naprzeciwko siebie w oddaleniu dwóch kroków i zaczęli grzmiącym głosem obrzucać się najstraszliwszymi obelgami. Trwało to cztery godziny, aż wreszcie słabszy fizycznie Pe-ki-Lo-Sang padł na ziemię, zalany krwią, która broczyła mu się z ust i nosa. Gdy znaleziono go nieprzytomnego, następnego dnia rano zawiadomiono policję i Long-Si-Thuang został aresztowany pod zarzutem czynnego zelżenia rodaka. Przy pomocy tłumacza wszakże sprawa się wyjaśniła i puszczono zwycięzcę na wolność.

Notatki literacko-artystyczne.

(s) **Nowy teatr.** Po wielu tygodniach niepewności, niebezpieczeństw i walk prowadzonych nie zawsze w imię sztuki, sprawa teatralna została nareszcie rozwiązana i stanowczo załatwiona. Dziś nastąpiło podpisanie umowy między gminą miasta Lwowa a nowym dyrektorem teatru p. Tadeuszem Pawlikowskim. Słowo stało się ciałem! Nie jest to chwila stosowna do omawiania krytycznie zawartego kontraktu i wykazania ciężkich i uciążliwych jego dla dyrektora warunków. Na razie nie chcemy bowiem zakłócać radości i wesela wszystkich prawdziwych miłośników piękna i wzniosłych ideałów. Dziś jest dzień, który stanie się ważną i pamiętną datą w dziejach sceny lwowskiej. Stoiśmy u progu nowej epoki, która — jak mamy nadzieję — zaznaczy się dodatnio i pomyślnie w rozwoju narodowej literatury dramatycznej. Nowego też dyrektora witamy całym sercem gorąco i szczerze, obiecując mu w granicach możliwości nasze poparcie zawsze i wszędzie. Uznaję świetną p. Pa-

wlikowskiego w przeszłości i na innym miejscu działalność artystyczną, życzymy mu obecnie powodzenia jak najlepszego i szczęścia nieczem nie zamkniętego na tym nowem bardzo zaszczytnem i ważnem, ale zarazem trudnem i pełnem odpowiedzialności kulturalnem i cywilizacyjnem stanowisku kierownika polskiej sceny w stolicy kraju. Oby na niem wytrwał jak najdłużej, pracując z energią i miłością dla polskiej sztuki!

Prof. Bołoz-Antoniewicz umieścił zajmujący w *Czasie* fejtton o wystawie sztuki berlińskiej, z którego podajemy ustęp o obrazach polskich.

Najpierw kilka słów o nielicznych polskich obrazach. Jest Brandta bardzo dobry „Powrót zwycięski“, 2 dzieła Kowalskiego słabsze jeszcze niż zeszłego roku, 2 portrety panny Bonnańskiej, drobnotka Wodzińskiego, Wojciecha Kossaka, „Walka o chorągiew“ (epizod z roku 1807), są — zamilczeć trudno — Siemiradzkiego „Młode Rzymianki bawiące się w kostki“, wraz z lazurem zatoki, śniegiem marmuru i złotem płamami słońca bijącego przez rozłożyste drzewa, oceniające *ex offio* kompozytor, są „Żydzi“ Pilchowskiego i dwa krajobrazy Kochanowskiego, a nawet stary Strykowski z Gdańska (Niemcy mówią „na pół spolszczony“) zmobilizował kilka polskich dziewczyn wiejskich, dając obrazowi ryzykowny tytuł „die Vogelscheuche“. Żaden z tych obrazów nie nam nowego nie mówi, przynajmniej nie w kierunku dodatnim.

Są natury artystyczne, które w cichej negacji nowego kierunku, nagle się starzeją. Zamykają się w pracowni jak w fortecy, a przeliczając codziennie drużynę swych wiernych, tracą kontakt ze światem. Objaw to może dumy, ale nie siły. Na innych znowu każdy nowy kierunek wpływa odmładzająco, tak naprzykład na Brandta. Ci znowu odnajdują w tym nowym kierunku strony sobie pokrewne i cieszą się ogólną afirmacją tego, co przedtem już na własną rękę próbowali. Nie mam tu na myśli jego obrazu na tej wystawie, lecz jego dwa świetne dzieła w „Nationalgalleria“, a zwłaszcza jego akwarelle w zbiorze rysunków tegoż muzeum (na III. piętrze), wprost genialne w grze barw, w podniesieniu każdego szczegółu do znaczenia typu.

Ten małomiejski domek, z tym biednym dachem, tylekroć łatanym, upstrzonym wielkimi płatami mchu, z resztami topniejącego śniegu na brzegu, to więcej niż obrazek lub typ, to dokument.

Nawet Fałata trzy obrazy w tem otoczeniu nie wybijają się odpowiednio na pierwszy plan. Ja przynajmniej wolę jego obraz w tutejszej Galerii narodowej, „Polowanie u ks. Ant. Radziwiłła z r. 1892“, od obrazów tej wystawy. Niestety, jak na mój smak, polowanie w Galerii wisi za wysoko; smojem zdaniem, należałoby wszelkie krajobrazy, zwłaszcza z tak głębokiem tłem, ustawiać jak najniżej — w wysokości kolan.

Wogóle trzeba przynajmniej, że tutejsza galeria narodowa wobec sztuki polskiej zajęła należne stanowisko. Boli mnie tylko nieobecność Matejki. — W wielkiej klatce wchodowej, gdzie wiszą obrazy historyczne, wydawałby się wspaniale, a galerii przyniosłoby z pewnością więcej zaszczytu od nudno ceremonialnego „Poselstwa“ Brozika. Widocznie, że miłość do Czechów występuje sporadycznie wprawdzie, lecz gwałtownie.

Ale jest tu na tegorocznej wielkiej, ach! zbyt wielkiej wystawie jeszcze jeden obraz polski, polski tematem: Emila Wautersa, Belga, osiadłego w Paryżu, ogromny rozmiarami „Sołbieszki na Kahlenbergu“. Dziwne dzieło, silne opaniem ogromnej przestrzeni krajobrazu, jednolite swym szaro-zielonym kolorytem, ale ostatecznie pozostawiające zawsze jakieś niezadowolnienie, jak każda kompozycja panoramowa. Po lewej stronie u dołu na okrągłym pagórku staje widz tuż za wielkim bohaterem, spoglądającym z konia w głąb obrazu. Ale im bliżej stoimy, tem wyraźniej widzimy, jak mało, ten zresztą tak utalentowany artysta, troszczył się o historyczną i lokalną prawdę. Król w futrzanej czapce niebardzo podobny do znanego nam typu; zbrojni jeźdźcy nie markują nawet husarzy, a i spokojnie pozujący Stephansturm niezbyt „trafiony“.

Może to słabostka, ale zawsze miło, że tłumy ten obraz oblegają. Wielka panorama odświeczy wiedeńskiej była długie lata stałym zamiarem, prawie *idee fixe* Józefa Brandta. Chciał w ten sposób dać wspólny, poniekąd monumentalny wyraz polsko-monarchijskiej szkoły. Wykonaniu tego pięknego zamiaru patryoty i mistrza stanął na przeszkodzie — artysta.

P. Stachiewiczowi, wybornemu naszemu artyście, poświęcił dwutygodnik *Kunst für Alle* niemal cały zeszyt swój z 15 maja. Kilka przepysznych rysunków objaśnia krótko, ale z połotem skreślona sylwetka twórcy „Legend o Matee Boskiej“. Autor p. H. Haberfeld z Wrocławia zaznacza, że dzieła Stachiewicza powstają między dwoma epokami rozwoju malarstwa polskiego: między kierunkami i zasadami, reprezentowanymi przez Matejkę i Grottgera, a epoką nowoczesną, której przewodzą Szymanowski, Mehoffer, Wyczółkowski, apostołowie t. zw. „mo-

dernizmu“ w malarstwie. Stachiewicz nie należy ani do jednej, ani do drugiej grupy. Dzieła jego wypłynęły ze spokojnego, czulego ukochania stron rodzinnych, oraz z nastroju ducha, w którym przeważają rzewność, melancholia i subtelna wrażliwość estetyczna.

Dr. Edward Krzyżanowski, lekarz zdrojowy, ogłosił „Poradnik dla leczących się w Truskawcu“. Jest to już wydanie drugie poradnika, który interesowanych informuje dokładnie o wszystkim, cokolwiek odnosić się może do wspomnianego uzdrowiska.

O Henryku Bukowskim, zmarłym niedawno w Stockholmie, napisał gorące wspomnienie pośmiertne Wawrzyniec Benzeltjerna-Engeström. Ukazało się ono najpierw w Nr. 18 *Pracy*, a z kolei w osobnej odbitce, do której dołączono udatny portret zmarłego.

D. Merciera „Historia psychologii nowożytnej“ ukazała się już w druku jako pierwszy zeszyt „Biblioteki neo-scholastycznej“ nakładem *Przeglądu filozoficznego* w Warszawie. Wspominaliśmy obszerniej o tem wydawnictwie, streszczając jego prospekt. Dzisiaj dodamy, że polskiego przekładu dokonał W. Kosiakiewicz.

W Komedii francuskiej wznowiono sztukę Curela p. t.: „Les fossiles“, która najpierw została przedstawiona w teatrze Wolnym przed kilku laty. Obecnie w nowym wydaniu oryginalna, silna i poważna ta sztuka doznała powodzenia. Grano ją znakomicie, główne role odtworzyli artyści. p. Le Bargy i panie Bartel i Wanda Bończa.

Z teatru. W przyszłym tygodniu rozpoczyna się gościnne występy znakomitego artysty sceny krakowskiej p. Kazimierza Kamińskiego, zaś personal operetkowy z p. Myszkowskim na czele, wyjedzie na kilka przedstawień do Stanisławowa i Kołomyi — jeżeli się okaże, że tamtejsze warunki miejscowe odpowiadać będą potrzebom naszego teatru.

Repertuar teatru hr. Skarbka.

Dziś, w piątek po raz trzeci „Lygia“, sztuka w 5 aktach a 9 odsłonach James Barreta.

W sobotę o godzinie pół do 4 po południu ostatnie w tym sezonie sobotnie przedstawienie popołudniowe: „Ciotka Karola“, krotoczwila w 3 aktach Tomasza Brandona z p. Walewskim w roli tytułowej.

W sobotę o godzinie pół do 8 wieczorem po raz pierwszy (wznowienie) „Giroflé-Giroflé“, opera komiczna w 3 aktach Karola Lecoqua z pnią Schuppówną w roli tytułowej.

W niedzielę o pół do 4 po południu na dochód Towarzystwa wzajemnej pomocy artystów sceny lwowskiej „Orfeusz w piekle“, czarodziejska opera komiczna w 4 aktach Jakóba Offenbacha.

W niedzielę o pół do 8 wieczorem na dochód Towarzystwa wzajemnej pomocy artystów sceny lwowskiej po raz 4 „Lygia“, sztuka w 5 aktach James Barreta.

W poniedziałek o pół do 4 po południu „Małżeństwo na próbę“, krotoczwila w 3 aktach ze śpiewami Buchbindera i Kuhna.

W poniedziałek o pół do 8 wieczorem „Lalka“, operetka w 3 aktach Andrana z pnią Kliszewską w roli tytułowej.

We wtorek o pół do 8 wieczorem po raz drugi „Giroflé-Giroflé“, opera komiczna w 3 aktach Karola Lecoqua.

We środę po raz pierwszy „Lichwiarskie swaty“, krotoczwila w 4 aktach Kazimierza Zalewskiego. W przedstawieniu biorą udział pierwszorzędną siły artystyczne z pnią Stachiewicz na czele.

We czwartek przedstawienie popularne po cenach znizonych „Halka“, opera narodowa w 4 aktach Stanisława Moniuszki. Występ p. Maryi Zadora w partyi Halki i p. Jana Bojarskiego w partyi Jontka. Januszem będzie p. Bogucki, stolnikiem p. Jeliński. Tańce góralskie i mazura odtańczy p. Sachs.

W piątek po raz drugi „Lichwiarskie swaty“, krotoczwila w 4 aktach Kazimierza Zalewskiego.

W sobotę o godzinie pół do 8 wieczorem „Zielona wyspa czyli sto dziewięć“, opera komiczna w 3 aktach Lecoqua, po raz pierwszy z pnią Kliszewską w roli Gabryeli, którą przedtem grała p. Bohussówna.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Wiedeń, 31 maja. *Wiener Ztg.* ogłasza mianowanie radyi ministerjalnego Spitzmüllera zastępcą komisarza rządowego przy Banku austro-węgierskim, tudzież zamianowanie radyi sekejnego Scheuchenstühla komi-

sarzem rządowym dla Zakładu kredytowego (*Credit Anstalt*).

Wiedeń, 1 czerwca. Przy ciągnięciu losów państwowych z roku 1864 padła główna wygrana 300.000 koron na seryę 787 nr. 5; druga wygrana 40.000 koron na seryę 188 nr. 33; trzecia wygrana 20.000 koron na seryę 3419 nr. 78; po 10.000 koron wygrały: serya 3293 nr. 12 i serya 3344 nr. 55. Przy ciągnięciu losów tureckich padła główna wygrana 300.000 franków na numer 1.254.531.

Kółka rolnicze. Tegoroczna ogólna Rada Towarzystwa miała się odbyć w Jarosławiu. Po bliższem zbadaniu stosunków okazało się jednakowoż, że urządzenie większego zebrania nie da się obecnie przeprowadzić w Jarosławiu, ponieważ miasto nie posiada odpowiednich sal do obrad a ponadto byłoby trudności w pomieszczeniu uczestników Zjazdu. Wobec tego zarząd główny Towarzystwa, korzystając z zaproszenia wydziału rady powiatowej w Łańcucie, uchwalił, że II. ogólna rada Towarzystwa Kółek rolniczych odbędzie się w Łańcucie w dniach 3 i 4 lipca, to jest w terminie pierwotnie dla Jarosławia wyznaczonym. Porządek dzienny zawiera między innemi: Sprawozdanie Zarządu głównego z czynności Towarzystwa za rok 1899; referat p. Turnana: „W jaki sposób Kółko rolnicze powinno uwzględnić swą pracę na polu rolniczym“; referat dr. Stefczyka: „Sprawa organizacji sklepów Kółek rolniczych“; referat dr. Steczkowskiego: „Kółka rolnicze a Spółki oszczędności i pożyczek“; sprawozdanie o wnioskach, przekazanych na II. Ogólną Radę w myśl §. 39 i. stat. i sprawozdanie o wnioskach, przekazanych Zarządowi głównemu przez I. Ogólną Radę w Krakowie.

Z Królestwa Polskiego donoszą: Z różnych stron kraju dochodzą wiadomości o szkodach, jakie ostatnie przymrozki poczyniły w polu i ogrodach. Wedle zdania specjalistów winie i czereśnie zupełnie w r. b. przepadły, a pączki kwiatowe na jabłoniach i gruszech po-zerniały, co także złą rokuje nadzieję owocom. Posiewy jarzynne wyglądają lichy, grochy przemarzły. Plantacje buraków również wiele ucierpiały. Niektóre cukrownie w gubernii lubelskiej zamówiły już powtórnie zapasy nasienia buraków; inne czekają jeszcze dni parę, a jaśli przekonają się, że mroz plantacye silnie uszkodził, przystąpią do nowego posiania. Oziminy również wiele ucierpiały, zwłaszcza w miesiącu marcu. Pszenice wyglądają lichy, żyta również w wielu miejscach przepadły a wymarzyły rzepak.

W południowych guberniach rosyjskich mrozy ostatnie znaczne wyrządziły szkody.

Ze Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej dochodzą bardzo pomyślne, co do stanu ziemiopłodów wieści, spodziewają się tam zbioru dalego wyższego jak w roku ubiegłym.

**** Wyrób piwa w Galicyi.** W miesiącu kwietniu 1900 r. ogółem było w ruchu 109 browarów, w których wywarzono 81112 hektolitrow piwa. Browarów było w ruchu i wywarzono w okręgu: brodzkim 11 (5.051 hekt.), brzeżańskim 4 (1.524 hekt.), czortkowskim 4 (1.049 hekt.), jarosławskim 13 (3.259 hekt.), kołomyjskim 6 (3.478 hekt.), krakowskim 4 (2.795 hekt.), lwowskim 5 (5.136 hekt.) nowosądeckim 6 (3.387 hekt.), przemyskim 2 (3.528 hekt.), rzeszowskim 9 (3.103 1/2 hekt.), samborskim 5 (2.047 hekt.), sanockim 4 (3.330 hekt.), stanisławowskim 8 (4.815 hekt.), tarnopolskim 10 (4.038 hekt.), tarnowskim 4 (16.468 hekt.), wadowickim 8 (7.792 hekt.), żółkiewskim 2 (240 hekt.). W mieście Krakowie 3 (3.672 hekt.), we Lwowie 1 (6.400 hektolitrow).

**** Produkcya i sprzedaż soli.** W miesiącu kwietniu 1900 r. wynosiła produkcya soli w Galicyi 158.056 cent. metr., sprzedaż zaś z zapasów 110.241 cent. metr. W tym samym miesiącu r. 1899 wynosiła produkcya 139.929 cent. metr., sprzedaż zaś z zapasów 97.656 cent. metr. Z porównania wypływa, iż w miesiącu kwietniu 1900 r. wyprodukowano o 18.127 cent. metr. więcej, a sprzedano o 12.585 cent. metrycznych więcej, niż w tym samym miesiącu r. 1899.

**** Wyrób wódki w Galicyi.** W miesiącu kwietniu roku 1900 wywarzono w 551 gorzelniach ogółem 5.470.188 do wyrobu oznajmionych stopni alkoholu. Mianowicie było w ruchu gorzelni: w okręgu brodzkim 76 (634.300), brzeżańskim 60 (646.203), czortkowskim 51 (713.204), jarosławskim 28 (156.000), kołomyjskim 30 (468.850), krakowskim 9 (77.150), lwowskim 24 (160.700), nowo-sądeckim 4 (20.200), przemyskim 19 (160.580), rzeszowskim 24 (174.100), samborskim 17 (148.570), sanockim 17 (114.121), stanisławowskim 27 (357.900), tarnopolskim 58 (728.300), tarnowskim 23 (108.470), wadowickim 19 (113.590), żółkiewskim 65 (678.950) stopni alkoholu.

Wiedeń, 1 czerwca. Cukier (spokojnie) 27-75 do ——. Nafta niezmienniona. Spirytus (niezmieniony) 42— do ——.

Wiedeń, 1 czerwca. Targ zbożowy. (Kursa w koronach i po 50 hlq.) Pszenica na maj-czerwiec 7-96 do 7-98, na jesień 8-26 do 8-27. Żyto na maj-czerwiec 7-42 do 7-47, na jesień 7-53 do 7-54. Kukurudza na maj-czerwiec 5-77 do 5-78, na czerwiec-lipiec — do —, na lipiec-sierpień 5-82 do 5-84, na sierpień-wrzesień —, na wrzesień-październik 5-94 do 5-96. Owies na maj-czerwiec 5-34 do 5-36, na jesień 5-48 do 5-50. Rzepak na sierpień-wrzesień 13-20 do 13-30. Olej rzepakowy na kwiecień-maj — do —, na wrzesień-grudzień — do —. Tendencja: spokojna. Pogoda: zmienna.

Budapeszt, 1 czerwca. Targ zbożowy. (Kursa w koronach i po 50 hlq.) Pszenica na czerwiec 7-52 do 7-54, na październik 8-01 do 8-02. Żyto na październik 7-14 do 7-15. Owies na październik 5-15 do 5-16. Kukurudza na lipiec 5-58 do 5-59, na maj 1901 4-92 do 4-93. Rzepak na sierpień 12-90 do 13—. Oferty na pszenicę: małe. Chęć kupna: ograniczona. Tendencja: bardzo spokojna. Pogoda: pada deszcz.

Berlin, 1 czerwca. Banknoty austriackie (podług obliczenia procentowego) 84-52, Spirytus 49-80.

Frankfurt, 1 czerwca. Austriackie Kredyty 223-10, Kolej państwowe ——. Alpiny —, Disconto 185-40, Laura 254—, Montany —. Tendencja: —.

Paryż, 1 czerwca. Trzyprocentowa renta 101-15. Mąka 27-30.

Giełda towarowa. Cukier surowy loco Aussig 27-80 do 27-90, loco Olomunie 26-10 do 26-30, loco Berne-Wiedeń 26-10 do 26-30, za czerwiec loco Aussig 27-80 do 27-90. Cukier w kostkach: prima 86-75 do 87—, secunda 86-25 do 86-50. Spirytus kontyngentowany: loco Wiedeń 42— do 42-40. — Nafta kaukaska: transito Tryest 12— do 12-50, galicyjska przeźroczysta 39-50 do 40-50. Ceny w koronach.

Targ zbożowy.

Lwów, 1 czerwca. Pszenica gotowa 15-20 do 16—, pszenica na termin — do —, żyto gotowe 12— do 12-50, żyto na termin — do —, owies obrotowy gotowy 11— do 12—, owies na termin — do —, jęczmień pastewny 10-50 do 11—, jęczmień browarniczy 12— do 13—, groch do gotowania 14-50 do 28—, wyka 13-25 do 14—, nasienie lniane — do —, nasienie konopne — do —, bób — do —, bobik 11-20 do 12—, hreczka 18— do 19—, konieczyna czerwona galicyjska — do —, biała — do —, tymotka — do —, szwedzka — do —, kukurudza 13— do 14—, nowa — do —, chmiel stary — do —, nowy za — kilo — do —, rzepak 21-75 do 22-50, groch pastewny 11-50 do 12—.

Spirytus loco za 50 litr. gotowy 17-50 do 18—, na termin 16-75 do 17-50, waranty — do —.

OSTATNIA POCZTA

Najd. Arcyksiążę Ferdynand Karol powrócił wczoraj wieczorem z Paryża do Wiednia.

P. Prezes gabinetu dr. Koerber powrócił wczoraj wieczorem z Budapesztu do Wiednia.

Wczoraj po raz pierwszy odbyły się w Wiedniu wybory z nowo utworzonej czwartej powszechnej kurii do wiedeńskiej rady miejskiej. Do rozdania było 20 mandatów, t. j. każda dzielnica wybierała jednego. Agitacja była olbrzymia, a walka toczyła się tylko pomiędzy socjalistami i antysemitami. Udział wyborców był bardzo liczny, — przebieg wyborów jednak spokojny. Ostatecznie, jak donosi depesza zwyciężyli antysemita (chrześcijańsko-socjalni), którzy przeprowadzili wybór 18 swych zwolenników, podczas gdy socjaliści zdołali uzyskać tylko 2 mandaty.

W wyborze uzupełniającym na posła do sejmiku pruskiego w okręgu wschowsko-leśno-rawicko-gostyńskim zwyciężył niemiecki kandydat kompromisowy, adwokat p. Wolff z Leszna, który otrzymał 334 głosów na 525 głosujących. Kandydat polski p. Mycielski z Kobyłopolu otrzymał 191 głosów. Liczba zapisanych wyborców wynosiła ogółem 582; z nich głosowało tylko 525.

Parlament niemiecki, który podejmie dnia 6 czerwca na nowo przerwany skutkiem Zielonych Świątek pracę, ma być zebrany podobno wszystkiego tylko mniej więcej do 15 b. m. Załatwi on w tym czasie przede wszystkim projekt ustawy o powiększeniu marynarki wojennej, który ma już zapewnioną większość w tem brzmieniu w jakim wyszedł z obrad komisji; nie wątpią też, iż parlament przyjmie także nowelę do ustawy o podatku stemplowym, niemniej zmianę taryfy cłowej, co ma na celu uzyskanie pieniędzy na pokrycie wydatków wynikających z powiększenia marynarki.

Dzisiaj, bo do końca czerwca będzie obradował Sejm pruski, Izba panów musi załatwić szereg przedmiotów przyjętych już w Izbie dep. między innymi komunalną ustawę wyborczą. Największe z zapowiedzianych w mowie tronowej przedłożen, t. j. przedłożenie kanalarne nie wejdzie — jak zapewniają dzienniki — na porządek dzienny sesji letniej.

Onegdaj odbył się w cesarskiej rzymsko-katolickiej Akademii duchownej w Petersburgu akt uroczysty w obecności biskupów Niedziałkowskiego i Kłopotowskiego. Z odczytanego sprawozdania okazuje się, że siedmiu studentów otrzymało stopień magistra teologii św., piętnastu ukończyło studia ze stopniami kandydatów teologii św., czterech z dyplomami pierwszego stopnia, jeden ze stopniem rzeczywistego studenta.

Grażdanin donosi, że w czasie rozpraw nad zamianą deportacji syberyjskiej na więzienie przedstawiono kwestję, ażeby zamianę tę można będzie zaprowadzić zaraz, czy też po upływie trzech lat, w ciągu których rząd więzienny zdoła przygotować dostateczne pomieszczenie więźniów; wobec atoli oświadczenia zarządu więziennego, iż ten jest w stanie zadośćuczynienia potrzebie, większością głosów uchwalono natychmiastową zamianę deportacji na karę więzienia.

Najważniejszym wypadkiem z dziedziny wewnętrznej polityki francuskiej jest wniesiona i przyjęta dymisja generała Gallifeta, ministra wojny. Znane są okoliczności, wśród których dzielny generał podał się do dymisji, usuwając się, jak się zdaje, na zawsze w zacisze życia prywatnego. Bohater w tyłu bitwach, okryty ranami na całym ciele, świetny dowódca kawalerii pod Sedanem, pogromca paryskiej komuny, inspektor naczelny kawalerii, a wreszcie minister wojny, 72-letni starzec potrzebuje spokoju i ciszy. Zasłużył na nią całym życiem, poświęconem ojczyźnie. Blisko rok temu, bo 22 czerwca zostało utworzone ministerstwo Waldeck-Rousseau. Był to gabinet obrony republiki, likwidacji sprawy Dreyfusa. Znaleźli się w nim przedstawiciele wszystkich odcieni republikańskich, bo aż do Milleranda, socjalisty! Największą jednak niespodzianką było na liście ministrów nazwisko margrabięgo generała Gallifeta! Wstępując do gabinetu, oddał mu usługę i dodał mu siły. Jego bowiem obecność w gabinecie, w którym zasiadało dwóch socjalistów, była dla wielu gwarancją porządku społecznego i nietykalności armii. Dziś gabinet Waldeck-Rousseau który zaiste stał się gabinetem radykalnym, pozbawiony został osobistości, która jeszcze najwięcej dodawała mu blasku, a do pewnego stopnia działała kojąco na umysły przerażone olbrzymim postępem socjalizmu. Gallifet jak dzielny żołnierz padł na placu boju! Nadwątzone zdrowie i poszarpane nerwy nie pozwoliły mu wytrzymać dłużej w tej stronnicej, dusznej i ciężkiej atmosferze nowożytnego parlamentaryzmu. Ustąpił jak prawdziwy gentleman, spełniwszy swoje zadanie.

O powodach dymisji krążyć będą naturalnie najsprawniejsze pogłoski. Między innymi pisał *Gaulois*: „Gallifet opuszcza gabinet w skutek obrażającego słowa, wypowiedzianego przez Waldecka-Rousseau, przeciwko kapitanowi Fritsch, w istocie rzeczy jednak ustępuje on z powodu bólei, jaką mu sprawili niektórzy podwładni, kryjąc przed nim pewne dokumenta i poddając się wpływom postronnym. Gallifet powiedział niedawno do jednego z deputowanych, który go ostrzegł o intrygach policji państwowej, że on sam jest obserwowany przez szpiegów i że jego najpoufniejsze listy są otwierane”. — Następca Gallifeta ma być generał André, podobno mąż zaufania Waldecka Rousseau. Jest to oficer mało znany w szerszych kołach, który dopiero w ostatnich czasach tem zaznaczył swoje sympatie, że wydał zakaz rozpowszechniania w koszarach swojej dywizji broszur i pism nacyonalistycznych

W Paryżu odbyło się onegdaj pierwsze posiedzenie nowo wybranej Rady municypalnej. Przybyło 80 członków Rady. Prezydentem wybrany nacyonalistyczny socjalista Geboural 45 głosami.

Według depeszy z Madrytu, hiszpańska Rada gabinetowa sprzeciwia się przyjęciu

przez królową-regentkę przybyłej do Madrytu z protestem przeciw podatkowi deputacyi kupców i robi z tego kwestyę gabinetową.

Do *Polit. Corresp.* donoszą z Londynu, iż w kołach politycznych tutejszych absolutnie nie wierzą w głoszony za granicą zamiar Japonii przedsięwzięcia demonstracyi flotowej przeciwko Rosji z powodu nabycia przez nią stacyi węglowej Masampo. Jakkolwiek pozory przemawiają zatem, jednakże nikt nie przypuszcza, by Japonia w danej chwili na podobny plan się odważyła.

Lada chwila los wojny rozstrzygnie się stanowczo. Niektóre prywatne depesze angielskie, zdaje się nieco przedwcześnie, donoszą o zajęciu Pretorii i uważają wojnę jako w samej rzeczy już skończoną. Do wczorajszego *N. W. Abendblattu* telegrafują z Londynu, że we środę o godzinie drugiej po południu nastąpiło bez oporu zajęcie Pretorii, przyczem korespondent dodaje następującą uwagę: „Uwolnienie jeńców wojennych, ucieczka Krügera i przyjęcie zwycięzców przez prowizoryczny rząd zakończyły faktycznie wojnę między Transwaalem i Anglią i zamykają także historię niezawisłej republiki transwaalskiej”.

Prawdopodobnie depeszę tę podyktowało tylko zaufanie w pospiech lorda Roberta i w jego niezwyciężoną strategię, — według bowiem depesz samego marszałka, dopiero we środę zajął on Johannesburg, a ostatnie depesze mówią o zajętej walce między Johannesburgiem a Pretorią. — Natomiast z coraz większą stanowczością obiegają w Londynie pogłoski, że rokowania o kapitulację już się rozpoczęły. Krüger zapewnić sobie pragnie rzekomo tylko to, iż nie zostanie internowany na wyspie św. Heleny. W niedziele podobno spodziewają się ogłoszenia w Pretorii proklamacji o aneksyi Transwaalu.

O zajęciu Johannesburga donosi depesza lorda Roberta z Germiston z dnia 30 maja, że po wysłaniu przez niego rano parlamentarza do Johannesburga, przybył do niego komendant miasta i prosił o odłożenie wejścia wojsk do miasta o 24 godzin, gdyż w mieście przebywa jeszcze wielu uzbrojonych burgherów. Lord Roberts przystał na to, gdyż chcąc uniknąć jakiegokolwiek zaburzeń w mieście i ponieważ jeszcze na okolicznych wzgórzach znajdowały się oddziały nieprzyjacielskie, które przedtem trzeba wyprzedzić.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kraków, 1 czerwca. (Tel. pryw.). Zjazd do Krakowa na zebrania, jakie odbędą się podczas Zielonych Świąt i na uroczystości jubileuszowe Wszechnicy, już się rozpoczął. Obey, którzy przybyli, zwiedzają Kraków.

Znakomity literat francuski, Sarrazin, przybył już do Krakowa i zamieszkał u profesora Zdziechowskiego.

Stan zdrowia kustosa biblioteki Jagiellońskiej dr. Wisłockiego jest bardzo zły.

Kraków, 1 czerwca. (Tel. pryw.) W tutejszym sądzie karnym rozpoczął się dziś proces przeciw kupcowi Salomonowi Kragen o fałszywą krydę.

Wiedeń, 1 czerwca. *Wiener Ztg.* donosi: Urząd patentowy zawiadania o ustanowieniu inżyniera Stanisława Dżbańskiego swoim zastępcą z siedzibą we Lwowie.

Wiedeń, 1 czerwca. Przy wczorajszym wyborach do Rady miejskiej z czwartej ogólnej kurii wybrano 18 chrześcijańsko-socjalnych kandydatów i 2 socjalnych demokratów.

Wiedeń, 1 czerwca. Zmarł tu licząc lat 83 generał broni baron Antoni Scudier.

Budapeszt, 1 czerwca. Po załatwieniu zwykłych formalności i po wyrażeniu przez P. Ministra Kallaya podziękowania Najj. Pana za pełną poświęcenia i ofiarności pracę, oraz podziękowania wspólnego rządu za okazane mu zaufanie — delegacja węgierska została wczoraj zainicjowana trzykrotnym pełnym zapalnym okrzykiem na cześć Króla.

Petersburg, 1 czerwca. (Tel. pryw.) W roku 1901 urządzoną tu będzie wszechrosyjska wystawa wyrobów przemysłu włóciarskiego.

Paryż, 1 czerwca. Na wczorajszym posiedzeniu Izby posłów na wyrażony ze strony jednego z deputowanych, zamiar interpelowania rządu o powody dymisji ministra wojny Gallifeta, oświadczył prezes gabinetu Waldeck Rousseau, iż z listu gen. Gallifeta wynika, że ustąpił jedynie ze względu na zły stan zdrowia. Prezes gabinetu domaga się odroczenia na miesiąc odpowiedzi na interpelację, na co Izba zgodziła się 313 głosami przeciw 171.

Londyn, 1 czerwca. Do tutejszych dzienników donoszą z Shangaju, że rząd chiński

wydał edykt, który pod zagrożeniem kary śmierci, zakazuje należenia do związku bokserów.

Pekin, 1 czerwca. Położenie obecnie już się polepszyło a to skutkiem tego, że obsadzono wojskiem wszystkie miejscowości, w których zachodziły zaburzenia.

Anglia i Transvaal.

Londyn, 1 czerwca. Generał Roberts telegrafuje z Johannesburgu, że wojska angielskie obsadziły dnia 31 maja Johannesburg. Na gmachu rządowym powiewa już chorągiew angielska.

Westminstergazette donosi: Koła rzekomo dobrze poinformowane dowiadują się, że prezydent Krueger został schwytany przez Anglików w miejscowości oddalonej 6 mil od Pretorii.

Londyn, 1 czerwca. *Daily Express* donosi z Laurenzo Marquez pod datą 31 maja, że prezydent Krüger znajduje się obecnie w Middelburgu, dokąd podług doniesienia *Daily Mail*, przeniesioną została siedziba rządu transwaalskiego. To ostatnie pismo otrzymało również doniesienie, że koło Kaalfontein, w połowie drogi między Johannesburgiem a Pretorią odbyła się gwałtowna walka.

Londyn, 1 czerwca. Generał Roberts donosi z Germiston pod datą 30 maja: Główny udział we wczorajszej walce przypada Hamiltonowi, który dzielnie popierał kawalerię Frencha posuwającą się gościnnie ku Pretorii. Hamilton musiał się potykać na całej drodze z Boerami, którzy zajęli silne stanowiska i obsadzili działami pojedyncze punkta. Zawsąd spędził on nieprzyjaciela staczając z nim zacietę walki. Hamilton znajduje się obecnie we Floydzie na zachód Johannesburgu, French nieco dalej w kierunku północno-wschodnim, 7 dywizja obsadziła stanowisko na północ miasta, a 11 na południe. — Rundle donosi, że dnia 25 maja zaatakował pod Senekalem wielkie siły Boerów. Straty Anglików były małe. Brabant donosi, że nieprzyjaciel zabrał do niewoli 2 patroly składające się z 2 oficerów i 40 szeregowców.

Londyn, 1 czerwca. Z Germiston telegrafują pod d. 30 maja generał Roberts o będzie jutro uroczysty wjazd do Johannesburgu. Kopalnie złota nienaruszone. W ręce Anglików dostało się 9 lokomotyw i pociąg węglowy i wiele wagonów. Straż tylna nieprzyjacielska, która na ulicach Germistonu usiłowała stawiać opór została bez trudności rozgędzona. Linia kolejowa z Germistonu ku rzece Vaal nieuszkodzona.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 1 czerwca 1900. Zamknięcie giełdy (*Schlusscourse*). Godzina 2 minut 30. Akcje austriackiego Zakładu kredyt. 718-75, Akcje węgierskiego Zakładu kredyt. 722-50, Akcje Anglobanku 283—, Akcje Unionbanku 588—, Akcje Länderbanku 443—, Akcje Bankvereinu 513—, Akcje Bodencredit 933—, Akcje galicyjsk. Banku hipotecznego —, Akcje Kolei państwowych 656-25, Akcje Kielei Południowej 106-50, Akcje Tramway A) 330—, Akcje Tramway B) 322—, Akcje Kolei Elbethal 480-50, Akcje Kolei Północnej 63-20, Akcje Kolei Czerniowieckiej —, Akcje Alpiny 508—, Akcje Rima Muranyi 580—, Akcje Pragskiego Towarzystwa żel. 2008—, Akcje Fabryki broni 360—, Akcje Tureckie tytoniowe 299—, Obligacje węgierskiej indemnizacji 91—, Renta majowa 98—, Austriacka Renta koronowa 97-15, Węgierska Renta koron. 91-55, 56 l. Listy Tow. kredytowego ziem. 91-95, 4 pre. Listy Banku krajowego 93—, 4 1/2 pre. l. Listy Banku krajowego 99-50, 4 pre. Listy Banku hipotecznego 92—, 4 1/2 pre. Listy Banku hipotecznego 98-50, 5 pre. Listy Banku hipotecznego 109-50, 4 pre. Galic. Obligacje propinacyjne 95-50, 4 pre. Gal. pożyczka kraj. z r. 1893 91-75, 4 pre. Pożyczka miasta Lwowa 90-50, Losy tureckie 114-50, Marki 118-37, Ruble 255-50.

Tendencja pod wpływem wiadomości z Tansvaalu i Berlina lepsza się, niektóre walory montanów silniejsze, papiery węglane, akcje kolei państwowych i tytoniowych więcej ożywione.

Berlin, 1 czerwca. Giełda poranna. (*Vorbörse*). Akcje kredytowe 223-90, Towarzystwo dyskontowe 185-75.

Tendencja: silna.

Odpowiedzialny redaktor Adam Krechowicki.

Odnazczona w r. 1894 najwyższą honorową nagrodą
e. k. Ministerstwa handlu
Fabryka Szeligi Łyszkiewicza inżyniera
we Lwowie, ul. św. Marcina 29,
poleca

Asfalt w gorącym stanie do izolacji fundamentów, oraz do osuszania zawilgoconych ścian w pomieszczeniach. — Należy bezpowrotnie gorącym asfaltem grzyby drzewny.
Tekturę asfaltową ogniotrwałą do krycia dachów od 20 cent. za 1 metr kwadr.

Lak asfaltowy i smołę destylowaną bezwodną do konserwacji dachów i drzewa.
Elastyczne płyty izolacyjne.
Fabryka wykonuje pokrycia dachów i repara-cje swoimi robotnikami w całym kraju
Telefon nr. 250.

Fabryka Szeligi Łyszkiewicza inżyniera
we Lwowie, ul. św. Marcina 29 poleca
Dachy holcementowe nie wymagające wią-zań dachowych, bez konserwacji i repara-cyj, wie-czej trwałości.

Nadesłane.

Dr. St. Fuchs
Dentysta

przy placu Maryackim 1. 9 wykonuje prócz wszel-kich robót w zakręsie postępowej dentystyki plomby porcelanowe metodą dr. Jenkinsa.

Podziękowanie.

Rodzina ś. p. Antoniego Witosławskiego składa podziękowanie wszystkim przyjaciółom i znajomym za liczne objawy współczucia, jakich doznała po stracie ojca, względnie brata.

Monety zagraniczne
kupuje i sprzedaje najkorzystniej
Sokal i Lilien

Dom bankowy i kantor wymiany.
Zlecenia z prowincji wykonujemy odwrotną pocztą.

Wystawy i Muzea.

Nicustająca Wystawa zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych we Lwowie, przy placu św. Ducha 1. 10, pierwsze piętro, jest otwarta codziennie od godziny 10 przed południem do godziny 5 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct. w dni powszednie 30 ct. — Dla członków wstęp wolny.

Muzeum przemysłowe miejskie otwarte codziennie (z wyjątkiem poniedziałków) od godziny 9 rano do godziny 3 po południu, w niedzielę i święta od godziny 10 rano do godziny 1 z południa. — Biblioteka muzealna otwarta codziennie od godziny 11 przed po-łudniem do godziny 3 po południu (w niedzielę i święta od godziny 10 do godziny 1). — Wstęp w dni powszednie 20 ct., w niedzielę wolny.

Zakład narodowy im. Ossolińskich. Biblioteka otwarta codziennie od godziny 9 rano do godziny 2 po południu z wyjątkiem niedziel i świąt uroczystych. — Gabinet mo-net i medali polskich otwarty jest dla zwie-dzających codziennie w godzinach urzędowych, a nadto we wtorki i piątki także od godziny 3 do 5 po południu.

Ruch pociągów osobowych e. k. kolei państwowych

obowiązujący z dniem 1. maja 1900 (Przyjazd i odjazd pociągów podany jest w czasie środkowo-europejskim).

Pociągi		przyjeżdżają do Lwowa [dworzec główny]
posp.	osob.	
o godzinie		
12-20	12-05	Ze Stryja, Kałusza i Borysławia (ze Skolego od 1/5 do 30/5).
12-31	2-31	Z Czerniowiec, Itzkan, Constancy, Bukaresztu.
	3-35	Z Krakowa, Orłowa, N. Sącza, Tarnowa, Jasła i Rzeszowa, Berlina, Wrocławia, Warszawy i Wiednia.
	6-10	Z Podwoleczysk, Tarnopola, Grzymałowa, Kopyczyniec.
	6-20	Z Krakowa, Berlina, Warszawy, Wiednia, Tarnowa, Rzeszowa, Rymanowa, Sanoka, Przemyśla.
	6-46	Z Czerniowiec, Itzkan, Stanisławowa, Husiatyna.
	7-45	Z Brzuchowiec, (codziennie od 13/5 do 10/5 włącznie).
	8-00	Z Janowa.
	8-05	Z Tarnopola, (Krasnego, Brodów).
	8-15	Z Ławocznego, Stryja, Chyrowa, Sanoka, Kałusza i Pesztu.
	8-50	Z Sokala i Rawy ruskiej.
	11-45	Z Krakowa, Zagórze, Łupkowa, Przemyśla, Wiednia, Berlina, Wrocławia, Warszawy, Orłowa, Tarnowa, Pesztu.
	11-55	Z Rzeszowa, Lubaczowa, Jarosławia, Sambora i Przemyśla.
	12-55	Z Stanisławowa, (Köresmezö, Potutor, Chodorowa).
	1-15	Z Janowa.
	1-35	Z Skolego, Stryja, Kałusza, Chyrowa, (z Ławocznego od 1/5 do 10/5).
	1-45	Z Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina, Tarnowa, Rzeszowa, Rozwadowa, Przeworska, Sanoka.
	2-35	Z Czerniowiec, Itzkan, Bukaresztu, Gałacu, Jass, Husiatyna i Stanisławowa.
	3-14	Z Podwoleczysk, (Kijowa, Odessy), Grzymałowa, Husiatyna, Tarnopola i Brodów.
	5-40	Z Brzuchowiec (od 13/5 do 10/5 w niedzielę i święta).
	5-45	Z Podwoleczysk, (Kijowa, Odessy, Grzymałowa, Kozowy, Brodów.
	5-55	Z Krakowa.
	6-00	Z Czerniowiec, Itzkan, Stanisławowa.
	6-28	Z Sokala, Bełzca, Lubaczowa, Rawy Ruskiej.
	8-28	Z Brzuchowiec, (od 13/5 do 10/5 w niedzielę i święta).
	8-40	Z Janowa (od 1/5 do 10/5 w niedzielę i święta).
	8-50	Z Krakowa, Wiednia, Berlina, Wrocławia, Tarnowa, Lubaczowa, Sanoka, Pesztu, Przemyśla.
	9-23	Z Brzuchowiec (od 13/5 do 10/5).
	9-45	Z Janowa (codziennie od 1/5 do 10/5).
	10-00	Z Krakowa, Wiednia, Warszawy, Wrocławia, Tarnowa, Jasła, Przeworska i Rozwadowa.
	10-15	Z Czerniowiec, Itzkan, Bukaresztu, Husiatyna, Potutor, Köresmezö.
	10-30	Z Ławocznego, Pesztu, Chyrowa.
		Z Podwoleczysk, Kijowa, Odessy, Brodów, Kopyczyniec.

na dworze „Podzamecze“

3-12	Z Podwoleczysk, Tarnopola.
7-40	Z Tarnopola.
2-20	Z Podwoleczysk, Kijowa, Odessy.
5-17	" " " "
10-12	" " " "

Uwaga: Nocna pora oznaczona jest ramkami. Powyższy czas środkowo-europejski jest wcześniejszy o 35 minut od czasu lwowskie-go. Biuro informacyjne e. k. kolei państwowych w gmachu Dyrekcji przy ul. Krasieckich 1. 5. udziela bliższych wyjaśnień sprzedaje bilety i karty okrężne, jakoteż i książeczki z rozkładem jazdy.

Pociągi		odjeżdżają ze Lwowa [dworca głównego]
posp.	osob.	
o godzinie		
12-40	2-51	Do Krakowa, (Wiednia, Wrocławia, Berlina).
	4-15	Do Itzkan, Czerniowiec, Stanisławowa, Bukaresztu, Constancy.
	5-45	Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina, Chyrowa, Sambora
		Do Brzuchowiec, (od 10/5 do 13/5 codziennie).
	6-25	Do Ławocznego, Munkacza, Pesztu, Borysławia.
	6-30	Do Podwoleczysk, Kijowa, Odessy, Brodów.
	6-35	Do Stanisławowa, Podwysokiego, Potutor.
	8-40	Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina, Lubaczowa.
		Do Krakowa, Wiednia, Warszawy, Chyrowa, Przeworska, Rozwadowa, Stróża, Tarnowa.
	9-00	Do Skolego, Chyrowa, Kałusza, (do Ławocznego od 1/5 do 10/5).
	9-15	Do Janowa.
	9-25	Do Podwoleczysk, Brodów, Kopyczyniec, Husiatyna, Grzymałowa, Kozowy.
	9-55	Do Czerniowiec, Stanisławowa, Potutor.
	10-20	Do Sokala, Bełzca, Lubaczowa, Rawy ruskiej.
	1-25	Do Janowa (od 1/5 do 10/5 w niedzielę i święta).
		Do Podwoleczysk, (Kijowa, Odessy, Brodów).
	2-15	Do Brzuchowiec (od 13/5 do 10/5 w niedzielę i święta).
	2-45	Do Czerniowiec, Itzkan, Stanisławowa, Husiatyna.
	2-55	Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina.
	3-05	Do Stryja (do Skolego tylko od 1/5 do 30/5).
	3-15	Do Janowa (codziennie od 1/5 do 10/5).
	3-26	Do Brzuchowiec (codziennie od 13/5 do 10/5).
	3-30	Do Rzeszowa, Chyrowa, Przemyśla, Lubaczowa, Jarosławia.
	6-10	Do Stanisławowa.
	6-13	Do Janowa (od 1/5 do 10/5 w dni powszednie, a od 13/5 do 30/5 1901 codziennie).
	6-30	Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina, Warszawy, Orłowa, Tarnowa.
	6-50	Do Ławocznego, Munkacza, Pesztu, Chyrowa, Kałusza.
	7-10	Do Tarnopola i Brodów.
	7-25	Do Sokala i Rawy ruskiej.
	7-45	Do Brzuchowiec (od 13/5 do 10/5 w niedzielę i święta).
	9-12	Do Janowa (od 1/5 do 10/5 w niedzielę i święta).
	10-50	Do Czerniowiec, Itzkan.
	10-40	Do Krakowa, Wiednia, Warszawy, Przeworska, Rozwadowa, Rzeszowa, Orłowa, Tarnowa.
	11-00	Do Podwoleczysk, Brodów, Kopyczyniec, Grzymałowa.

z dworca „Podzamecze“

6-43	Do Podwoleczysk, Kijowa, Odessy.
9-42	Do Podwoleczysk.
2-08	Do Podwoleczysk, Kijowa, Odessy.
7-33	Do Tarnopola.
11-23	Do Podwoleczysk.

CENNIK
lwowskiej izby handlowej przemysłowej

Lwów, dnia 1. czerwca 1900.

I. Akoye za sztukę.

	płaca	żądają
	h. K. h.	h. K. h.
Banku hip. gal. po 200 zł. (400 k.)	676	684
Banku gal. dla handlu i przem. po 200 zł. (400 k.)	352	360
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. mk. (400 koron)	423	426
Kol. Lwów-Czern.-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze (400 k.)	538	546
Garb. w Rzeszowie po 200 zł. (400 k.)	—	150
Fabryki wagonów w Sanoku przed-tem Lipińskiego po 500 kor. w. a. Tow. dla gal. przedsięb. elektrycznych wod. po 200 zł. (400 k.)	475	490
	400	420

II. Listy zastawne za 100 K.		płaca	żądają
		h. K. h.	h. K. h.
Banku h. g. 5% w. a. wyl. z 10% pr.	109 30	110	—
" " 4 1/2% los. w 50 l.	98 30	99	—
" " 4% los. w 50 l.	92	92 70	—
" kraj. 4 1/2% w. a. los. w 50 l.	99 50	100	—
" " 4% w. a. los. w 57 l.	93 25	93 95	—
Tow. kred. gal. ziem. 4% (pierwsza emisja)	93	93 70	—
Tow. kred. galic. ziemsk. 4% los w 41 1/2 lat	93	93 70	—
4% los w 56 lat	91 50	92 20	—

III. Obligat za 100 K.

	płaca	żądają
Gal. funduszu propinac. 4% w. a. Bukow. funduszu propin. 5% w. a. Komunalne Banku kr. 5% (2em.)	100 50	101 20
" " 4 1/2% (3em.)	100	100 70
Komunalne banku kr. (4em.) 4% w. a.	96	96 70
Kolej. lokalne dttę 4% po 200 kor.	93 30	94
Pożyczki kraj. 6% w. a. z r. 1873	102	—
" " 4% po 200 koron	92	92 70
z roku 1893	90 50	91
Pożycz. m. Lwowa 4% po 200 kor.	90 50	91

IV. Losy.

Miasta Krakowa po zł. 20 (40 k.)	70	73
M. Stanisławowa po zł. 20 (40 k.)	127	—

V. Monety.

	płaca	żądają
Dukat cesarski	11 30	11 46
20 frankówka	19 20	19 35
100 rubli rosyjskich srebrnych	254	258
100 rubli rosyjskich papierowych	255 50	256 80
100 marek niemieckich	118	118 60

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 31. maja 1900.

A. Ogólny dług państwa.

	płaca	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	97.90	98.10
lut-y-sierpień	97.65	97.85
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	97.50	97.70
kwiecień-październik	97.50	97.70

Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 4 pr.		płaca	żądają
		h. K. h.	h. K. h.
" " 1860 po 500 zł. wa. 5 pr.	135	135 50	—
" " 1860 po 100 zł. 5 pr.	153.25	159.25	—
" " 1864 po 100 zł.	202.25	203.25	—
" " 1864 po 50 zł.	203	203.75	—
Listy zast. domen. państ. 120 zł. 5 pr.	—	293.50	—

B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).

Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	115.75	115 95
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku za 200 kor. 4 pr.	93.95	97 15

C. Obligacje kolejowe.

Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	94	94 75
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	113	113.70
" " za 200 zł. mk. 5 1/2 pr. (ostemp. akcyje)	494	500
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5 1/2 pr.	118 10	119.10
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. kor. wolne od podatku za 200 kor. 4 pr.	93 60	94.60
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostemp. akcyje) 5 pr.	423	424.50

Obligacje pierwszeństwa (kolejowe).

Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr. w złocie za 200 zł. 5 pr.	—	—
Kol. Czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	94 25	95.25
Kol. Czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	94	95
Kol. bukowin. lokaln. za 400 kor. 4 pr.	95.25	96.25
Kol. gal. Karola Ludwika za 200 100 zł. 4 pr.	94.50	95
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z r. 1894 za 200 kor. 4 pr.	94.50	95.50
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 marek 4 pr.	115.75	116.75

D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).

Węg. złota renta za 100 zł. 4 pr. w wal. kor. za 200	115.40	115 60
" " kor. 4 pr.	91.45	91.65
" " obl. prop. za 100 zł. 4 1/2 pr.	97.90	98.60
" " obl. pr. regul. Cisy za 100 zł. 4 1/2 pr.	138.50	139.50
" " pożycz. prem. za 100 zł. (200 k.)	159	160
" " za 50 zł. (100 k.)	158	159

E. Obligacje indenmizacyjne.

Kroacyi i Sławonii za 100 zł. 4 pr.	92.50	93.50
Węgier za 100 zł. 4 pr.	91	92

F. Inne publiczne pożyczki.

Losy regul. Dunaju z r. 1880 za 100 zł. 5 pr.	250	253
Pożycz. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	106	107
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 pr.	—	94
Bukowińskie obl. propinacyjne los za 100 zł. 5 pr.	—	102.75

Gal. pożycz. kraj. z r. 1873 za 100 zł. 6 pr.		płaca	żądają
		h. K. h.	h. K. h.
" " 1893 za 200 kor. 4 pr.	91.50	92.75	—
" " obl. prop. z r. 1889 za 100 zł. 4 pr.	94.75	95.50	—
Pożyczka m. Lwowa z r. 1896 za 100 zł. 4 pr.	90	91	—
Renta włoska za 100 lirów (96 kor.) 4 pr.	—	—	—
Pożycz. sebr. prem. za 100 frank. 2 pr. Turckie obl. prem. kol. za 400 frank.	113.25	114.25	—

G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.)

Anglo. Austr. banku los. w 30 l. 4 pr.	99.50	—
Aust. zakł. kr. ziem. los. w 50 l. 4 pr.	94.20	95.20
" " obl. prem. z r. 1880 3 pr.	235	238
" " 1889 3 pr.	234	235.50
Bukowiński zakł. kred. ziem. los 5 pr.	103.20	103.70
" " los 4 pr.	95	95.40
Gal. ake. ban. hip. 10 pr. prem. los 5 pr.	109.50	110
" " los. 50 lat 4 1/2 pr.	98.50	99.50
" " " 60 lat za 200 koron 4 pr.	92	93
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat.	93	94.10
" " " 4 pr. los. 41 lat.	94.60	95
" " " 4 pr. stare	93.50	94.50
" " " 4 pr. za 200 kor.	91.30	92.10
Banku krajowego dla Galicji Lodom. 4 1/2 pr. 51 1/2 lat zwrotne	99	100
Banku krajowego oblig. komun. 2 Emisja 5 pr.	100	101
Banku krajowego oblig. komun. 3 Emisja 42 lat za 200 kor. 4 1/2 pr.	99.50	100.50
Banku kraj. losy 57 1/2 lat za 200 kor. 4 pr.	93	94
" " obl. kol. los. za 200 kor. 4 pr.	93.25	94.25
Austro-węg. banku 40% lat los. 4 pr. 50 lat los. 4 pr.	98.60	99.60

H. Obligacje z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.

Czeskiej kolei póln. za 300 zł. 5 pr.	—	—
Tow. żegl. par. po Dunaju za 100 i 200 zł. 6 pr.	104	105
Tow. żegl. par. po Dun. Em. z 1896 4 pr.	—	109.75
Kolei póln. ces. Ferd. em. z r. 1884 4 pr.	97	97.75
" " " " " 1887 4 pr.	97.25	97.75
" " " " " 1888 4 pr.	96.50	97.30
" " " " " 1891 4 pr.	96.70	97.50
Kol. Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 zł. pr.	87	88
Kol. Lwów-Czern. z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	92.40	93.10
Gal. Kol. lok. wschodn. za 100 zł. 4 pr.	—	—
Węg. gal. kolei em. 1870 za 200 zł. 5 pr.	103	104
" " " 1878 za 200 zł. 5 pr.	102.50	103.50
" " " 1887 za 200 zł. 4 pr.	92.50	93.50

J. Losy (za sztukę).

Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł.	12	14
Zakład kred. dla h. i p. 100 zł.	395	400
Clary 40 zł. mk.	130	131
Pożyczka m. Insbruku 20 zł.	64.50	66.50
Losy m. Krakowa 20 zł.	71	72.50
Pożyczka m. Lublany 20 zł.	43	51
Palfy 40 zł. mk.	132.50	133.50
Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł.	39.75	40.75

	płaca	žadają
Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł.	19.75	20.75
Losy fund. arc. Rudolfa 10 zł.	63.50	65.50
Salma 40 zł. mk.	175.25	177.25
Pożyczka m. Salzburga 20 zł.	59.50	60.50
St. Genois 40 zł. mk.	183.—	185.—
Pożyczka m. Stanisławowa 20 zł.	130.—	—
" Tryestu 100 zł mk 1/4 pr.	365.—	375.—
" " 50 zł. 4 pr.	175.—	—
Waldstein 20 zł. mk.	178.—	—

K. Akcja banków (za sztukę)

Licytacje.

L. cz. E. 76/00 (4) (4528 3—3)
Na żądanie Kasy zaliczkowej w Radymnie, odbędzie się dnia 19. czerwca 1900 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II., licytacja połowy realności lwh. 170 gminy Chotyniec, Huta Kowala własnej, wraz z przynależnościami.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 2650 kor., przynależności zaś na 344 kor. 60 h.

Najniższa cena wynosi 1996 kor. 40 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Krakowiec, dnia 8. maja 1900.

L. cz. E. 2025/99 (6) (4491 3—3)
Na żądanie Herscha Bonoma i Jędrzeja Hoszowskiego, odbędzie się dnia 26. czerwca 1900 o godz. 11 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8, licytacja posiadłości objętych lwh. 61 i 558 ks. gr. gm. kat. Dolina IV., Simona Lindenbauma własnej, składających się z domu mieszkalnego, budynków gospodarskich, pól i łąk, wraz z przynależnościami.

Nieruchomości te, wystawione na licytację, są ocenione na 3261 zł. 16 ct.

Najniższa cena wynosi 2174 zł. 11 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które równocześnie zatwierdza się, i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Dolina, dnia 18. kwietnia 1900.

L. cz. E. 816/99 (5) (4537 3—3)
Na żądanie p. Lei Glaser, prawnabywcy dr. Wilhelma Rosenhecka, odbędzie się dnia 28. czerwca 1900 o godz. 9 przed południem, w sądzie tutejszym, w biurze Nr. I., licytacja realności lwh. 2655 ks. gr. gm. Zabie, składającej się z par. bud. lk. 1373 (dom huculski, stajenka) i z par. grunt. lk. 8216 rola, 8217/1 łąka, 8217/2 pastwisko, 8218 łąka, 8219 pastwisko, 8220 las, 8222 pastwisko.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację, jest oceniona na 12904 kor.

Najniższa cena wynosi 8602 kor. 67 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. I.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub

ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Zabie, dnia 1. maja 1900.

L. cz. E. 49/99 (8) (4492 3—3)
Na żądanie Abrahama Langsama, odbędzie się dnia 27. czerwca 1900 o godz. 10 rano, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9 w Haliczu, licytacja realności lwh. 260 i 1/3 części realności lwh. 73 ks. gr. gm. kat. Halicz objętych.

Nieruchomości, wystawione na licytację, są ocenione na 2307 kor. 32 h.

Najniższa cena wynosi 1153 kor. 66 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Halicz, dnia 14. maja 1900.

L. cz. E. 17/00 (5) (4540 3—3)
Na żądanie Michała Halki, zastąpionego przez adw. dr. Stoklasę, odbędzie się dnia 26. czerwca 1900 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6, licytacja parceli grunt. lk. 511 w Zaleszczykach starych położonej, przedmiotem ksiąg gruntowych nie będącej, a w posiadaniu Oleksy Szucha, włościanina w Starych Zaleszczykach, się znajdujących.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację, jest oceniona na 600 kor.

Najniższa cena wynosi 400 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (protokoły zastawniczego opisanie, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Zaleszczyki, dnia 5. maja 1900.

L. cz. E. 235/00 (3) (4539 3—3)
Na żądanie Nykoły Hrynyka, włościanina w Lesiecznikach, odbędzie się dnia 26. czerwca 1900 o godz. 11 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6, licytacja realności objętej wyk. hip. l. 162 ks. gr. gm. kat. Lesieczniki.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 1120 kor.

Najniższa cena wynosi 746 kor. 67 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które niniejszem zatwierdza się, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym ter-

minie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Zaleszczyki, dnia 2. maja 1900.

L. cz. E. 485/99 (4) (4468 2—3)
Dnia 4. lipca 1900 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. III. odbędzie się licytacja realności lwh. 320 gm. Ustrzyki objętej, ocenionej na 4.000 koron.

Najniższa cena wynosi 2440 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta można przejrzeć w sądzie tutejszym, w biurze Nr. III.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Ustrzyki, dnia 17. maja 1900.

L. cz. E. 837/99 (6) (4469 2—3)
Na żądanie Wiktorii Rosenberg, odbędzie się dnia 4. lipca 1900 godz. 10 rano, w sądzie, biuro Nr. 4, licytacja połowy realności lwh. 223 Wieliczka.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytację jest oceniona na 332 zł.

Najniższa cena wynosi 221 zł. 32 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupna mający, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie biuro Nr. 4.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Wieliczka, dnia 20. marca 1900.

L. cz. E. 660/99 (6) (4534 2—3)
Na żądanie Chany Rath i Frimy Lei Becher, prywatyzujących w Jablonowie, odbędzie się dnia 4. lipca 1900 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10, licytacja całej realności lwh. 78 ks. gr. gm. kat. Łucza objętej, 5/8 części realności lwh. 76 tej samej ks. gr. objętej i 1/4 części realności lwh. 77 tej samej ks. gr. objętej, zobowiązanego Oleksy Knyszuka własnych, wraz z przynależnościami, składającą się z 1 krowy, 1 stogu i 6 kopie siana i kilku korey kartofli.

Nieruchomości, wystawione na licytację, są ocenione, a to: cała realność lwh. 78 gk. Łucza na 600 zł. czyli 1200 kor., 5/8 części realności lwh. 76 gk. Łucza na 3 zł. 12 1/2 ct. czyli 6 kor. 25 h., zaś 1/4 części realności lwh. 77 gk. Łucza na 446 zł. 25 ct. czyli 892 kor. 50 h., przynależności zaś na 126 zł. czyli 252 kor.

Najniższa cena wynosi co do realności lwh. 78 gk. Łucza 968 kor., co do 5/8 części realności lwh. 76 gk. Łucza 8 kor. 17 h., co do 1/4 części realności lwh. 77 gk. Łucza na 595 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, niniejszem zatwierdzone, i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg kata-

stralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. sąd powiatowy, Oddział V.
Peczenizyn, 13. maja 1900.

L. cz. E. 183/99 (5) (4481 2—3)
Na żądanie powiatowej Kasy oszczędności w Krakowie, zastąpionej przez adw. dr. Kazimierza Kirchmajera, odbędzie się dnia 9. lipca 1900 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 22 w Krakowie, licytacja dóbr tabularnych Rajska lwh. 623 ks. tab. krak. objętych, w powiecie Podgórskim położonych, obejmujących grunta, tudzież budynki mieszkalne i gospodarcze, wraz z przynależnościami, składającymi się z inwentarza żywego, jako to: 11 koni, 19 krów, tudzież inwentarza martwego, jako to: narzędzi rolniczych i zapasów w protokole z 22. lutego 1900 od 1 do 17 wzgl. od 1 do 13 bliżej wyszczególnionych.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytację, jest oceniona na 115.164 kor. 43 h., przynależności zaś na 12.127 kor., czyli na łączną sumę 127.291 kor. 43 h.

Najniższa cena wynosi 84.861 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 28.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd krajowy, Oddział VIII.
Kraków, dnia 28. kwietnia 1900.

L. cz. E. 19/00 (3) (4527 2—3)
Na żądanie Piotra Chanasa, odbędzie się dnia 3. lipca 1900 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II., licytacja 1/4 części nieruchomości lwh. 153 gm. Gnojnice, Wojciecha Nowakowskiego własnej.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 506 kor. 50 h.

Najniższa cena wynosi 337 kor. 67 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w biurze Nr. II. w sądzie niżej wymienionym.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Krakowiec, dnia 15. maja 1900.

L. cz. E. 2287/99 (4) (4590)

Na żądanie Mojżesza Reitzesa, odbędzie się dnia 20. czerwca 1900 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. V., licytacja realności obj. lwh 339 kg. Drohobycz Zagr. miejskie, dłużnika Józefa Milana własnej.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 1071 kor. 37 h.

Najniższa cena wynosi 535 zł. 68 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. V.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V. Drohobycz, dnia 3. marca 1900.

L. cz. E. 116/00 (15) (4583)

Zobowiązana: Masa spadkowa s. p. Antoniego Wyrobka.

Dnia 30. czerwca 1900 o godz. 10 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19, licytacja realności należących do masy spadkowej s. p. Antoniego Wyrobka, a mianowicie: posiadłości lwh. 18 (lk. 18) gm. Bestwina i posiadłości lwh. 207 gm. Bestwina objętych, składających się z budynków gospodarczych i 50 morgów gruntu (ornego, łąki, pastwiska).

Nieruchomości, wystawione na licytację, są ocenione na: a) na 21.400 kor., b) na 9.910 kor.

Najniższa cena wynosi 2/3 w całości co do obu realności 20.880 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Biała, dnia 26. maja 1900.

L. cz. E. 96/00 (3) (4598 1—3)

Dnia 2. lipca 1900 o godz. 8 przed południem odbędzie się w biurze Nr. IV. sądu tutejszego, licytacja realności obj. wyk. hip. l. 767 II. gm. kat. m. Sniatyna, z przynależnościami.

Nieruchomość tę oceniono na 1093 kor. Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 546 kor. 50 h.

Warunki licytacyjne i inne odnoszące dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV. Sniatyn, dnia 16. maja 1900.

L. cz. E. 1505/99 (3) (4595)

Na żądanie Kasy oszczędności miasta Tarnowa, odbędzie się dnia 5. lipca 1900 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5, licytacja 1/4 części realności lwh. 279 ks. gr. gm. kat. Dulecza wielka objętej. Marcina Siebaba własnej, wraz z przynależnościami, składającymi się z domu mieszkalnego.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację, jest oceniona na 160 kor. 74 h., przynależności zaś na 125 kor.

Najniższa cena wynosi 190 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III. Radomyśl, dnia 20. kwietnia 1900.

L. cz. E. 151/00 3 (4597)

W sądzie tutejszym odbędzie się dnia 28. czerwca 1900 o godz. 9 przed południem licytacja 1/4 części realności:

lwh. 292 kg. Ostrów ocenionej	na 1023 kor.
realności	291 " " " " 6020 "
"	347 " " " " 1200 "
"	345 " " " " 5840 "
"	311 " " " " 1800 "
"	649 " " " " 800 "

Najniższa cena 1) 682 kor., 2) 4013 kor. 32 h., 3) 800 kor., 4) 3893 kor. 32 h., 5) 866 kor. 66 h., 6) 533 kor. 32 h., poniżej której sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza, i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta można przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie tutejszym.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Radymno, dnia 30. kwietnia 1900.

L. cz. E. 134/00 3 (4596)

W sądzie tutejszym odbędzie się dnia 10. lipca 1900 o godz. 9 rano licytacja 1/24 części realności whl. 120 ks. gr. Radymno, ocenionych na 382 kor. 12 h., 20/24 części z połowy realności whl. 121, ocenionych na 950 kor., wreszcie realności whl. 276 ocenionej na 2810 kor.

Najniższa cena 1) 254 kor. 74 h., 2) 633 kor. 32 h., 3) 1873 kor. 32 h., poniżej której sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza, i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta można przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie tutejszym.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Radymno, dnia 7. maja 1900.

Konkursa.

L. 4774. (4574 2—3)

K o n k u r s.

Niniejszem rozpisuje się konkurs na posadę praktykanta policyi miejskiej w Tarnowie z adjutem w rocznej kwocie 1200 kor.

Mający chęć ubiegania się o tę posadę, winni w terminie do końca czerwca b. r. wnieść do tutejszego Magistratu podania i dołączyć dowody, iż odpowiadają następującym wymogom:

1. Nieprzekraczalny 40 rok życia.
2. Ukończone 4 klasy szkoły średniej lub ukończone seminaryum naucz.
3. Egzamin na inspektora policyi ustawą przepisany, względnie zobowiązanie się do złożenia tego egzaminu w przeciągu roku.
4. Zdolność fizyczna do pracy i nienaganne prowadzenie się pod względem moralnym.
5. Obywatelstwo austriackie.

Posadę powyższą nada się zrazu tymczasowo, zaś po roku zadawalniającej służby nastąpić może ustalenie.

Magistrat miasta.

Tarnów, dnia 21. maja 1900.

L. 5699.

K O N K U R S.

Przy Magistracie kr. m. Kołomyi opróżnioną jest posada adjunkta bu-downictwa.

Z posadą tą połączona jest stała płaca roczna w kwocie 1800 (jednego tysiąca ośmiuset) koron i 300 (trzystu) koron jako dodatek aktywalny.

Posadę tę nadaje się na razie prowizorycznie, a stabilizacja nastąpić może za uchwałą Rady miejskiej dopiero po jednorocznej zadowalniającej służbie. Stabilizacja ta nadaje prawo do emerytury i dwóch pięcioleci po 100 zł., czyli 200 koron.

Od ubiegających się o tę posadę wymaga się kwalifikacji przepisanej rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 21. maja 1891 Nr. 67 Dz. u. kr. wzgl. ustawą z dnia 26 grudnia 1893 Nr. 193 Dz. p. p., tudzież dowodu nieprzekroczonego 40 roku życia.

Do podań, które wniesione być mają najdalej do końca czerwca 1900 do tutejszego Magistratu należy dołączyć:

- 1) metrykę urodzenia.
- 2) dowód wymaganej kwalifikacji.
- 3) Świadcstwo moralności, tudzież dowód dotychczasowego zajęcia.
- 4) Świadcstwo zdrowia.
- 5) Dowód znajomości obu języków krajowych w słowie i piśmie, tudzież dowód znajomości języka niemieckiego.

Magistrat miasta.

Kołomyja, 28. maja 1900.

Witosławski.

Burmistrz.

L. 55.305/II. (4605 1—3)

K o n k u r s.

Na posadę ekspedienta przy c. k. urzędzie pocztowym w Gładyszowie w powiecie Gerlickim za kontraktem służbowym i kaucją w kwocie 400 koron.

Z poborami:

Płaca rocznych 400 kor.

Ryczałt kancelaryjny 120 kor.

Wynagrodzenie 1720 kor. za codzienną jazdę posłańca do Gorlic i z powrotem i wynagrodzenie później oznaczyć się mające za doręczenie posyłek w miejscu.

Podania należy wnieść najpóźniej do 8. czerwca b. r. do c. k. Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 27. maja 1900.

Upadłości.

G. Zl. S. 4/00 1 (4558 2—3)

Concursdict.

Das k. k. Kreisgericht Tarnopol hat die Eröffnung des Concurses über das Vermögen des nichtprotokollirten Schnittwaarenhändlers Osias Herscher in Skala a/Z bewilligt.

Der k. k. Landesgerichtsrath Josef Reichert in Borszczów wird zum Concurscommissär, Herr Hersch Lichmann in Skala a/Z zum einstweiligen Masseverwalter bestellt.

Die Gläubiger werden aufgefordert, bei der auf den 12 Juni 1900 Vormittags 9 Uhr, bei dem k. k. Bezirksgerichte Borszczów, anberaumten Tagsatzung unter Beibringung der zur Bescheinigung ihrer Ansprüche dienlichen Belege über die Bestätigung des einstweilen bestellten oder die Ernennung eines anderen Masseverwalters und dessen Stellvertreters ihre Vorschläge zu erstatten und den Gläubiger ausschuss zu wählen.

Ferner werden alle, die einen Anspruch als Concursgläubiger erheben wollen, aufgefordert ihre Forderungen, selbst wenn ein Rechtsstreit darüber anhängig sein sollte, bis 28 Juli 1900 bei diesem Gerichte oder bei dem k. k. Bezirksgerichte Borszczów nach Vorschrift der Concursordnung zur Anmeldung und bei der auf den 27 August 1900 Vormittags 9 Uhr ebendort anberaumten Liquidierungstagsatzung zur Liquidierung und Rangbestimmung zu bringen. Gläubiger, welche die Anmeldefrist versäumen, haben die durch neue Einberufung der Gläubigerschaft und Prüfung der nachträglichen Anmeldung sowohl den einzelnen Gläubigern als der Masse verursachten Kosten zu tragen und bleiben von den auf Grund eines förmlichen Vertheilungsentwurfes bereits stattgehabten Vertheilungen ausgeschlossen.

Die bei der Liquidierungstagsatzung erscheinenden angemeldeten Gläubiger sind berechtigt, durch freie Wahl an Stelle des Masseverwalters, dessen Stellvertreters und der Mitglieder des Gläubigerausschusses, die bis dahin im Amte waren, andere Personen ihres Vertrauens endgiltig zu berufen.

Die Liquidierungstagsatzung wird zugleich als Vergleichstagsatzung bestimmt.

Die Verhandlung über die Concurre der Gesellschaft und der einzelnen Gesellschafter wird abgesondert geführt werden.

Die weiteren Veröffentlichungen im Laufe des Concursverfahrens werden durch das Amtsblatt der Lemkerzeitung erfolgen.

Gläubiger, die nicht in Borszczów oder in dessen Nähe wohnen, haben in der Anmeldung einen daselbst wohnhaften Bevollmächtigten zum Empfang der Zustellung zu benennen, widrigenfalls auf Antrag des Concurscommissärs für sie auf ihre Gefahr und Kosten ein Zustellungsbevollmächtigter bestellt werden würde.

K. k. Kreisgericht, Abtheilung IV. Tarnopol, am 28. Mai 1900.

L. cz. S. 25/98 135 (4594 2—3)

Do dodatkowej likwidacji wierzytelności zgłoszonych po ogólnym terminie likwidacyjnym do masy konkursowej firmy Kurzman & Spira w Podgórzu, a to Zygmunta Gleitzmana w kwocie 1340 kor. i Skarbu Państwa w ogólnej kwocie 35 zł 62 1/2 ct. wyznaczam termin w biurze Nr. 1 c. k. sądu powiatowego w Podgórzu na dzień 11. czerwca 1900 o 10 rano, na który ogół wierzycieli, zarządcę masy oraz krydataryusza wzywam.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Podgórze, 12. maja 1900.

C. k. Komisarz konkursowy.

L. cz. S. 4/00 11 (4609)

Na podstawie jednomyślnego wniosku wierzycieli na audyencji z dnia 3. maja 1900 w postępowaniu konkursowym do majątku Maurycego Schackla po myśli §. 74 ord. konk. zarządzając stawających, zatwierdza się zamianowanego tus. uchwałą z dnia 24. kwietnia 1900 l. cz. S. 4 00 3 tymczasowego zarządcę masy konkursowej Maurycego Schackla adwokata dr. Juliana Gertlera w Krakowie w powyższym urzędzie a zarazem mianuje się zastępcą tegoż dr. Stefana Herschthala, kandydata adwokatury w Krakowie.

O czym się interesowanych zawiadamia.

C. k. Sąd krajowy, Oddział VI.

Kraków, dnia 4. maja 1900.

L. cz. V 11/92 19 (4610)

Obwieszczenie.

W konkursie Dreisi Grossfeld kupcowej w Kołomyi wzywa się wszystkich wierzycieli konkursowych ażeby dnia 13 czerwca 1900 o godzinie 9 przed południem jawnie w sądzie tutejszym, w biurze komisarsza konkursowego Nr. 23 celem przejrzania złożonego przez zarządcę masy rachunku końcowego i projektu końcowej repartycji czynienia możliwych uwag i zarzutów, przeprowadzenia rozprawy nad takowymi i ustalenia roszczeń zarządcy do wynagrodzenia.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Kołomyja, dnia 20. maja 1900.

L. cz. S. 1/98 87 (4628)

O g ł o s z e n i e.

Zawiadamiam wszystkich wierzycieli masy konkursowej Maurycego Stayera, że zarządcą masy przedłożył projekt podziału tejże masy, który bądź u zarządcy masy, bądź u komisarsza konkursowego przejrzany lub odpisany być może, że ewentualne zarzuty przeciw temu projektowi najdalej do 9. czerwca 1900 ustnie lub pisemnie do komisarsza konkursowego wniesione być mają i że nareszcie do rozprawy nad tymi zarzutami oraz do ostatecznego ustalenia tego projektu podziału termin na dzień 11 czerwca 1900 na godzinę 11 rano w c. k. sądzie powiatowym w Żywcu, w biurze Nr. 1, przed komisarzem konkursowym wyznaczonym został.

Żywiec, dnia 23. maja 1900.

C. k. Rada sądu krajowego jako komisarz konkursowy Ujhelyi m. p.

L. cz. S. 3/00 20 (4603 3—3)

S p r o s t o w a n i e.

Audyencya likwidacyjna w konkursie Pawła Rocha, odbędzie się dnia 27. sierpnia 1900 o godz. 9 przed południem w biurze Nr. 14.

C. k. Sąd obwodowy Przemyśl, 25. maja 1900.

Kuratele.

L. cz. P. 769/00 4 (4589 1—3)

Hryń Buń z Wacowie umysłowo chory, kuratorem jego jest brat Michał Buń.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Drohobycz, 24. kwietnia 1900.

L. cz. P. 244/99 (4591 1—3)

Semań Dutezak uznany marnotrawcą.

Kuratorem Pańko Chreptyk.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Halicz, 29. listopada 1899.

L. cz. P. 37/00 3 (4584 1—3)
Marya Dolotko z Starych Bohorodczan
uznana umysłowo niedołężną. Kuratorem ustanowiono Dmytra Lubana.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Bohorodczany, 23. lutego 1900.

L. cz. L. 4/00 3 (4585 1—3)
Marya Romańczuk z Grabowca uznana umysłowo niedołężną. Kuratorem ustanowiono Hlawryłę Trufana.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Bohorodczany, 3. kwietnia 1900.

L. cz. P. 71/93 7 (4601 1—3)
Kuratorem umysłowo chorego Akse-
tego Opackiego w Zbarażu ustanowiony My-
kieta Gonta ze Zbaraża.
C. k. Sąd powiatowy.
Zbaraż, dnia 11. maja 1900.

L. cz. P. 83/00 1 (4602 1—3)
Katarzyna Galeszczuk z Lubianek ni-
ższych unana marnotrawczynią; kuratorem jej
ustanowiono Wasyla Galeszczuka z Lubianek
niższych.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Zbaraż, dnia 6. kwietnia 1900.

L. cz. P. 59/00 (4563 1—3)
Bazyli Leszkowicz Baczynski uznany
marnotrawcą, a kuratorem dlań Władysław
Pukszyn Baczynski ustanowiony został.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Staremiasto, dnia 9. kwietnia 1899.

L. cz. L. 4/00 6 (4570)
Dla umysłowo niedołężnych Wojciecha
Mrowca i Magdaleny Mrowiec ze Swinnej u-
stanowiono kuratorem Tomasza Mrózka z
Swinnej.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Żywiec, dnia 30. kwietnia 1900.

L. cz. IV. 359/92 13 (4581)
O b w i e s z c z e n i e.
Michał Byrwa z Odrzechowy uznany za
umysłowo chorego. Kuratorem mianowany
Fesko Jurczak z Odrzechowy.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Sanok, dnia 20. maja 1900.

L. cz. P. 29/00 3 (4617 1—3)
Anna Mokwa z Frydrychowic została
uznaną za głupkowatą, kuratorem jej ustano-
wiono Andrzeja Kruczkę z Frydrychowic.
C. k. Sąd powiatowy.
Andrychów, 2. maja 1900.

L. cz. P. 31/00 5 (4627 1—3)
Maciej Plata z Mokrej wsi uznany za
bezwłasnowolnego z przyczyny niedołęstwa
umysłowego. Kuratorem Jan Bodziony.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Stary Sącz, dnia 23. maja 1900.

Wyroki prasowe.

L. cz. Pr. III. 76/0 2 (4639)
O b w i e s z c z e n i e.
C. k. Sąd krajowy jako prasowy orzekł
na wniosek c. k. Prokuratora Państwa, że za-
mieszczone w Nr. 1. czasopisma „Latarnia”
z maja 1900 artykuły pod tytułem:
I) „Bieda na świecie” od „I dla tego”
do „Chrystus” strona 3.
II) „Święta własność prywatna”
1. od „Tak jak teraz” do „własność pry-
watna” strona 7 i 8;
2. od „Mówią” do „nie jest” strona 9;
3. od „A z czegoż” do „rozumna” stro-
na 10 i 11.
III) „Co to jest socjalizm” od „Naj-
korzystniejszym” do „posługują” strona 18,
zawierając od I) znamiona zbrodni obrazy re-
ligii z §. 122 lit. a) ust. k. ad II) i III) zna-
miona występku z §§. 302 i 303 ust. k., że
zakazuje się rozszerzenia tych artykułów.
C. k. Sąd krajowy jako prasowy.
Kraków, dnia 30. maja 1900.

Różne obwieszczenia.

L. cz. IV. 297/94—99 4 (3754 3—3)
C. k. Sąd powiatowy Mosty wielkie o-
znajmia, że bez pozostawienia ostatniej woli
rozporządzenia zmarli w Mostach wielkich
dnia 11 września 1894 Anastazy z Paszko-
wskich Hrubą; 9 października 1892 Anna
z Petruszków Ciupa; 3 marca 1896 Zofia
Mrozowska 2 ślubu Kiś.

Gdy miejsce pobytu powołanych z ustawy
do spadków Matrony Hrubą zam. Ciupa, Iwasia
Ciupa, Wasyla Morozowskiego nie jest znanem,
wzywa się ich, aby w przeciągu roku od daty
tego edyktu zgłosili się w tutejszym sądzie i

wnieśli oświadczenie do spadków, gdyż inaczej
zostanie przewód spadkowy przeprowadzony
ze zgłaszającymi się spadkobiercami i z usta-
nowionym dla nich kuratorem Janem Giglem.
Mosty wielkie, 30. czerwca 1899.

L. 5257 (4324 3—3)
O g ł o s z e n i e
C. k. notaryusz Bronisław Sadecki ma
swoje urządowanie z dniem 30 czerwca 1900
w Zyweu zaprzestać i dnia 1 lipca 1900 urząd
notaryalny w Białej objąć.
C. k. Sąd krajowy wyższy.
Kraków, 16. maja 1900.

L. 5340 (4552 3—3)
O g ł o s z e n i e.
C. k. Notaryusz Piotr Piela ma swoje
urządowanie z dniem 30. czerwca 1900 w
Wojniczu zaprzestać i dnia 4. lipca 1900 u-
rząd notaryalny w Andrychowie objąć.
C. k. Sąd krajowy wyższy.
Kraków, 23. maja 1900.

L. cz. IV. 1158/96 17 (4354 3—3)
C. k. Sąd powiatowy oddział I. w Bro-
dach zawiadamia, iż dnia 3. sierpnia 1896
zmarła w Suchowoli Chane Silber, ur. Salz,
pozostawiając testament w którym cały majątek
przeznaczyła córce Beili Silber z tem zastrze-
żeniem, iż ta ostatnia ma wypłacić synowi
Aronowi Silberowi kwotę 100 zł.

Ponieważ prawa spadkowe Beili Silber
w myśl §. 120 pat. niesp. pominięte zostały,
wdrożono postępowanie spadkowe na podstawie
ustawy i powołano do spadku między innymi
Wolfa i Peisacha Silberów, którzy wyjechali
przed kilkunastu laty do Ameryki i o których
nie wiadomo, czy żyją i czy żyli w chwili
śmierci spadkodawczyni, a zatem czy im prawa
do tego spadku przysługują.

Wobec tego wzywa się tychże Wolfa i
Pejsacha Silberów, by w przeciągu roku,
licząc od dnia trzeciego ogłoszenia tego edyktu,
donieśli sądowi o swych prawach, wykazali
tytuł prawny dziedziczenia i złożyli oświad-
czenia do spadku, gdyż po bezskutecznym u-
pływie zakreślonego czasokresu, zostanie prze-
wód spadkowy przeprowadzony tylko z tymi,
którzy wykazą tytuł dziedziczenia, oraz wniosą
oświadczenia do spadku i im też zostanie w
miarę wykazania praw przyznany spadek dla
którego ustanawia się kuratorem p. adwokata
dr. Byka w Brodach.
Brody, dnia 20. stycznia 1900.

L. cz. III. 210/97—00 (4385 3—3)
C. k. Sąd obwodowy oddział V w Rze-
szowie ogłasza niniejszem, że na żądanie Piotra
Knutla i Michała Łuki z Białej wdrożonem
zostało po myśli przepisów §§. 24 i 277 u.
c. oraz §§. 6, 7, 8 ustawy z dnia 16 lutego
1883 Nr. 20 dz. p. p. postępowanie celem
uznania Michała Knutla za zmarłego.

Kuratorem niwiadomemu z miejsca po-
bytu Michała Knutla ustanowiony został ad-
wokat dr. Roman Krogulski w Rzeszowie.

Michał Knutel urodzony w Białej (po-
wiat Rzeszów) dnia 20 września 1843, został
według zeznania świadków Michała Pruca,
Jana Pacześniaka i Michała Stawickiego z Białej,
w roku 1865 do wojska asenterowany,
gdzie służył przy 24 batalionie strzelców.
W roku 1866 miał on brać udział we wojnie
pruskiej, a w szczególności w bitwie pod Kō-
nigrätzem, gdzie miał zginąć podczas potyczki
w bagnach pod Skalnica i od tego też czasu
wiadomość o nim zaginęła.

Wzywa się tedy Michała Knutla, ażeby
tutejszemu sądowi, lub ustanowionemu ku-
ratorowi wiadomości o sobie udzielił, jak również
wzywa się wszystkich tych, którzyby o życiu
i miejscu zamieszkania Michała Knutla wi-
adomości jakąś mieli, o tem kuratorowi jego,
lub też sądowi a to najpóźniej do dnia 1 lipca
1901 donieśli, gdyż inaczej po upływie jednego
roku od ostatniego ogłoszenia tego edyktu sąd
tutejszy na ponowne żądanie podających przy-
jmie za udowodnione, iż Michał Knutel w roku
1866 w wojnie pruskiej w bitwie pod Kōnig-
grätzem zginął i za zmarłego go uzna.
Rzeszów, dnia 5. maja 1900.

(4572 2—3)
Obwieszczenie.
Pp. dr. Salomon (Zygmunt) Mileński
i Michał Zaderecki wpisani zostali z dniem
5. maja 1900 na listę adwokatów z siedzibą
we Lwowie.

Z Wydziału Izby adwokatów.
Lwów, dnia 5. maja 1900.

L. cz. C. 17/00 2 (4587 2—3)
Przeciw Kazimierzowi Polciowi, którego
miejsce pobytu jest nieznanne, wniesionym zo-
stał do c. k. sądu powiatowego w Cieżkowic-
cach przez Wojciecha Polcia pozew o 500 k.
Na podstawie pozwu wyznaczono au-
dyencyę na dzień 20. czerwca 1900.
Celem strzeżenia praw pozwanego, usta-
nawia się p. Józefa Rafę w Sędziszowie ku-
ratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwa-
nego w rzeczonych sprawie na jego koszt i
niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie
zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Cieżkowice, dnia 21. kwietnia 1900.

L. Dz. hip. 523/00 (4246 2—3)
W stanie biernym dóbr Derzów część
Jabłońskich wyk. hip. l. 418 ks. gr. tutej-
szego c. k. sądu obwodowego objętych, stano-
wiających własność Karola, Wandy, Sabiny
Joanny i Władysława Wiktora Jabłońskich
są jako na karcie ubocznej następujące wpisy
uwidocznione, a w szczególności:

a) wedle poz. 1 karty C. wyk. hip. l.
418, iż na mocy kontraktu z daty Lwów 15.
stycznia 1776 wypuścił Domicyan Wybra-
nowski dobra Derzów czyli tychże połowę w
województwie Ruskim ziemi żydaczowskiej
położone Józefowi Gromnickiemu w 3 letnią
obligatoryczną posesję, ośnośnie zaś do tego,
b) wedle poz. 17 karty C. wyk. hip. l.
418, iż w roku 1784 dnia 14. kwietnia po-
świadcza Józef Gromnicki, że sumę 30.000
zł. pol. w pozycyi 1. widocznej od Dominika
a właściwie Domicjana Wybranowskiego otrzy-
mał, odbiór pokwitował i na wykreślenie tej
sumy zezwolił, które to poświadczenie tylko
prenotowane zostało,

c) wedle poz. 2 karty C. wyk. hip. l.
418 intymat najwyższego Trybunału z 13. lipca
1782 względem żądanej przez Stefana Żytkie-
wicza egzekucji na dobra Derzów dla zapłaty
sum 1000 zł. p. i 300 zł. p. na mocy wyroku
między nim a Piotrem Wybranowskim tychże
dóbr właścicielem i Andrzejem Gromnickim,
obligatorycznym tychże samych dóbr poseso-
rem zapadłego,

d) wedle poz. 3 karty C. wyk. hip. l.
418, zabezpieczenie na rzecz Jana Gromni-
ckiego sumy 1000 zł. p. i to na mocy skryptu
przez Piotra Wybranowskiego dnia 1 sierpnia
1867 wystawionego,

e) wedle poz. 4 karty C. wyk. hip. l.
418, iż na mocy kontraktu zastawczego z daty
Lwów 17 (kwietnia) stycznia 1776 wypuścił
Piotr Wybranowski połowę dóbr Derzów Ję-
drzejowi Wybranowskiemu w 3 letnią dzier-
żawę w sumie 28.000 zł. p. a ośnośnie do
tego jako obciążenie uwidoczniono intymisy
do dóbr Derzów Jędrzeja Gromnickiego na
mocy kontraktu obligatorycznego z dnia 14.
marca 1776,

f) wedle poz. 5 karty C. wbl. 418 pre-
notacya różnych pretensyj w stanie biernym
dóbr Derzów Wybranowskich na rzecz pupilów
Popielów a to na podstawie uchwały apelacyj-
nego trybunału z 14. listopada 1785,

g) wedle poz. C. wyk. hip. l. 418 prawo
zastawu dla sumy 24 dukatów z prowizją 6
od sta i kosztami 31 zł. p. 27 gr. w stanie
biernym dóbr Derzów na rzecz Szymona Lewi-
ckiego, a to na podstawie uchwały sądu we-
kslowego z dnia 20 sierpnia 1778 we Lwowie
wydanej,

h) wedle poz. 8 karty C. wyk. hip. l.
418, prenotacya prawa zastawu dla sumy
11.509 zł. p. 23 gr. w stanie biernym dóbr
Derzów Dominika i Piotra Wybranowskich na
rzecz pupilów sp. Jędrzeja Popiela i Konstancji
z Wybranowskich małżonków. a to wskutek
polecenia c. k. sądu szlacheckiego z dnia 23
marca 1777.

i) wedle poz. 9 karty C. wyk. hip. l.
418, zarządzenie c. k. sądu szlacheckiego we
Lwowie z 20. czerwca 1787 prenotacyi; 1.
sumy 4920 zł. p. 7 gr. od Piotra Wybrano-
wskiego należnej, 2. sumy 10.852 zł. p. na
braci Piotra i Domicjana Wybranowskich za-
ległej w stanie biernym dóbr Derzów na rzecz
pupilek Teresy i Antoniny Popielów.

j) wedle poz. 10 karty C. wyk. hip. l.
418 wskutek uchwały z 27. września 1787
prenotacya drogą kondyktu sumy 11.509 zł.
p. 23 gr. z prowizją w sumie 5000 zł. p. i
kosztami 7522 zł. p. 20 gr. przeciw Domicja-
nowi i Piotrowi Wybranowskim zapozwane
w stanie biernym dóbr Derzów na rzecz Ka-
zimierza i Teresy z Wybranowskich Konopa-
ckich, a ośnośnie do tego,

k) wedle poz. 12 karty C. wyk. hip. l.
418, zawiadomienie c. k. sądu szlacheckiego
w Stanisławowie z 15. listopada 1788 że sumy
w poz. 10 karta C. wyk. hip. l. 418 preno-
towane, a łączną kwotę 24.032 zł. p. 13 gr.
wynoszące, nie są przedtem nigdzie prenoto-
wane,

l) wedle poz. 18 karty C. wyk. hip. l.
418 ośnośnie do poz. 9 karty C. wyk. hip.
l. 418 przy sumach 4920 zł. p. 7 gr. i 10.852
zł. p. także wymienionych prenotacya casyi
przez Antoninę z Popielów Jabłońską na rzecz
Cypriana Jabłońskiego względem połowy z czę-
ści dóbr Derzów i innej majątności dnia 19.
czerwca 1805 udzielanej, których amortyzacyi
żądają właściciele rzeczonych dóbr Karol,
Wanda, Sabina Joanna 2 im. i Władysław
Wiktor 2 im. Jabłońscy przez pełnomocnika
dr. Wilhelma Rosenbacha adwokata w Prze-
myslu.

Wobec tego wzywa się po myśli §. 120
powszechnej ustawy hipotecznej wszystkich
tych, którzy roszczą sobie jakie prawa do wyżej
wyszczególnionych wierzytelności hipotecz-
nych, ażeby roszczenia swoje do dnia 17. maja

1901 roku w tutejszym sądzie zgłosili, gdyż
po bezskutecznym upływie tego terminu, na
żądanie prozających amortyzacya wpisów, jako-
też odnoszących się do nich dalszych intabu-
lacyj a zarazem tychże wykreślenie dozwolone
zostanie.

Z c. k. Sądu obwodowego. Senat IV.
Stryj, dnia 17. kwietnia 1900.

L. cz. T. 7/00 3 (4486 2—3)
C. k. Sąd obwodowy Oddział V., w Rze-
szowie ogłasza, iż na wniosek Tauby Flau-
mendorf z dnia 9. kwietnia 1900 wdrożonem
zostało po myśli §. 10. ust. z 16. lutego 1883
Nr. 20. Dz. p. p. postępowanie o ustalenie
dowodu śmierci Jenty Salomon.

Kuratorem tej ostatniej ustanowiony zo-
stał p. adw. dr. Wachtel w Rzeszowie.

Jenta Salomon córka Schaji i Rojzy Sa-
lomonów urodzona w Rzeszowie i tu zamieszka-
ła, umrzeć miała według zeznań świadków
na wstępie powołanych, jako dziecko mniej-
więcej 8-letnie na kilka miesięcy przed pożar-
em miasta Rzeszowa, który miał miejsce w
roku 1842 i na cmentarzu żydowskim w Rze-
szowie pogrzebaną została.

Wskutek jednak spalania się przy wspo-
mnianym pożarze ksiąg metrykalnych, dowód
jej śmierci dostarczonemu być nie może.

Wzywa się zatem Jentę Salomon, ażeby
w ciągu 3 miesięcy od trzeciego ogłoszenia
niniejszego edyktu, najpóźniej zaś do dnia 1.
września 1900, sądowi tutejszemu względnie
wojemu kuratorowi udzieliła o sobie wiado-
mości, jak niemniej wzywa się wszystkich tych,
którzyby o życiu i miejscu zamieszkania Jenty
Salomon mieli jaką wiadomość o tem w ter-
minie wyżej zakreślonym sądowi względnie
kuratorowi nieobecnej donieśli, gdyż inaczej
na ponowne żądanie podającej Tauby Flau-
mendorf, Jenta Salomon za zmarłą uznana, a
dzień 31. grudnia 1842 za dzień jej śmierci
ustanowiony będzie.
Rzeszów, dnia 5. maja 1900.

L. cz. E. 240/00 2 (4293 2—3)
Nieobecnej Scheindli Lauterbach ur.
Mieses przedtem w Buczaczu przebywającej,
ma być doreczoną uchwała z 20 kwietnia 1900
l. E. 240/00 2 która dozwolono licytacyi
60/960 części realności wbl. 597 gminy Brody.
Ustanowiony dla strzeżenia praw Scheindli
Lauterbach kuratorem adwokat dr. Wagner
z Brodów będzie ją zastępywał, dopokąd się
w sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie
ustanowi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Brody, dnia 20. kwietnia 1900.

L. cz. T. 26/00 2 (4311 2—3)
C. k. Sąd krajowy cywilny wdraża na
wniosek Iwana Nazarkiewicza z 28. kwietnia
1900 l. cz. T. 26/00 1 postępowanie amorti-
zacyjne co do zaginionej książeczki wkładko-
wej galie. Kasy oszczędności Nr. 92.299 wy-
stawionej na nazwisko „Iwaś Nazarkiewicz”
na kwotę 1703 kor 10 hal. opiewającej i
wzywa posiadacza tej książeczki ażeby w prze-
ciągu 6 miesięcy od dnia ostatniego ogłoszenia
tego edyktu w urzędowej części Gazety lwow-
skiej książeczkę tę tutejszemu sądowi tem
pewniej przedłożył, ileż po bezskutecznym
upływie tego terminu książeczka zostanie u-
znana za umorzoną.
Lwów, dnia 8. maja 1900.

L. cz. IV. 226/97 3 (4373 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Wiśniowczyku,
podaje do wiadomości, że dnia 4. czerwca 1897
zmarł Stefan Papierny w Wiśniowczyku bez
rozporządzenia ostatniej woli do spadku tego
poważona jest także córka Zofia Wołoska. Sąd
nie znając jej pobytu, wzywa ją, ażeby w prze-
ciągu jednego roku, licząc od dnia poniżej wy-
rażonego, zgłosiła się w tymże sądzie i wni-
osiła oświadczenie do spadku, w przeciwnym
bowiem razie spadek byłby przeprowadzonym
z dziećmi zgłaszającymi się i kuratorem
Iwanem Romaniszyn z Wiśniowczyka, dla niej
ustanowionym.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Wiśniowczyk, 15. stycznia 1900.

L. cz. C. III. 129/00 1 (4614)
Przeciw niewiadomym z życia i miejsca
pobytu Teodozemu, Benedyktowi, Jankowi,
Julianowi Taupaszom vel Palpaszom wnioś
Jan Zaweracz właściciel realności w Łabowcu
przez adw. dr. Stubra w Nowym Sączu skargę
o 460 kor. zpn.

Audyencya odbędzie się 5. czerwca 1900
godz. 9 rano, biuro Nr. III.

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwa-
nych kuratorem adw. dr. Bardach w Nowym
Sączu będzie ich zastępował, dopokąd się w
sądzie nie zgłoszą lub pełnomocnika nie u-
stanowią.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Nowy Sącz, 5. maja 1900.

L. cz. C. II. 117/00 1 (4631)

Przeciw Jędrzejowi Głogowskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Pilźnie przez Agatę Rybą pozew o zniesienie współwłasności realności lwh. 36 ks. gr. gm. Jaworzno dolne.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 1. czerwca 1900 o godz. 10 rano w biurze Nr. 11.

Celem strzeżenia praw Jędrzeja Głogowskiego, ustanawia się p. dr. Tadeusza Fiderkiewicza, adw. w Pilźnie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Jędrzeja Głogowskiego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Pilzno, dnia 12. maja 1900.

L. cz. C. I. 68/00 1 (4618)

Przeciw Hryciowi Boberskiemu z Krywych ad Cisną, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym z stał do c. k. sądu powiatowego w Baligródzie przez Mojżesza Żwas w Cisnie pozew o 346 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na 13. czerwca 1900 godz. 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw Hrycia Boberskiego, ustanawia się p. Mikołaja Stanko w Krywych kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Hrycia Boberskiego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on się w sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Baligród, dnia 23. maja 1900.

L. cz. Firm. 203/99 st. II. 71 (4351)

OBWIESZCZENIE.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Sanoku ogłasza, że w rejestrze dla stowarzyszeń gospodarczych i zarobkowych wpisał przy firmie „Towarzystwo kredytowe i oszczędności w Zarszynie“ w rubryce 5, że członkowie dyrekcji Naftali Tobiasz i Chaim Sebachne dokumentem z daty Sanok dnia 19. października 1899 ustanowili Simona Marka, naczelnikiem kancelaryi i że tenże Simon Mark w myśl §. 49 statutu jest uprawniony w razie przeszłoby jednego członka dyrekcji tegoż zastępywać i w jego zastępstwie jako prekurysta z drugim członkiem dyrekcji firmę podpisywać.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Sanok, dnia 23. kwietnia 1900.

L. cz. firm 78 poj. I. 174 (4457)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że zarządził w rejestrze handlowym dla firm pojedynczych przy firmie „Kalman Goldfinger handel win w Dąbrowie“ wpisać, że właścicielem tej firmy jest Sara Goldfingerowa, którą firmę tę podpisywać będzie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Tarnów, dnia 11. kwietnia 1900.

L. cz. A. 136/98 6 (4465 1-3)

Dla doręczenia z miejsca pobytu niewiadomemu Karolowi Górzowi rezolucji w sprawie spadkowej po s. p. Karolinie z Górzów Ganz, ustanawia się kuratorem Karola Kramera z Chru-na nowego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Szczerzec, dnia 18. kwietnia 1900.

L. cz. 425/99 (4409)

C. k. Sąd powiatowy w Tuchowie w sprawie egzekucyjnej Towarzystwa Zaliczkowego w Tarnowie przeciw p. Józefowi Starostce i spół w Piotrkowicach peto 160 zł w. a z pn. ustanawia w wniosek Józefa Starostki dla niewiadomego z miejsca pobytu Jana Przewiendy celem doręczenia temuż uchwały tut. sądu z dnia 14. marca 1899 l. cz. E. 120/00 1 kuratorem p. adw. dr. Alberta Agatsteina w Tuchowie i temuż uchwałę przeznaczoną dla Jana Przewiendy doręcza.

Tuchów, dnia 12. maja 1900.

L. cz. Firm. 50/00 st. I 68 (4387)

Obwieszczenie.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Sanoku ogłasza, że w rejestrze dla firm stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych wpisał przy firmie: „Spółkowa kasa oszczędności i pożyczek w Wesolej“, że walne zgromadzenie członków towarzystwa „spółkowa kasa oszczędności i pożyczek w Wesolej“ odbyte dnia 10. stycznia 1900 uchwalilo zmianę statutu w dle której stowarzyszenie to pozostaje nadal pod firmą „spółkowa oszczędności i pożyczek w Wesolej“ stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką, że siedzibą tegoż stowarzyszenia pozostaje nadal gmina Wesola, a okręg spółki stanowią gminy Wesola i Barycz i że zakres działania stowarzyszenia i sposób

ogłoszenia pozostają nie zmienione, dalej, że na tem walnem zgromadzeniu dokonano wyboru członków zarządu i wybrano:

1. ks. Walentego Mączkę, proboszcza we Wesolej przełożonym zarządu.

2. Jana Czączek gospodarza we Wesolej zastępcą przełożonego zarządu a członkami zarządu,

3. Walentego Sękowskiego, gospodarza we Wesolej,

4. Jana Kudły gospodarza we Wesolej,

5. Antoniego Sowę gospodarza we Wesolej,

6. Jana Chyłek gospodarza w Baryczy i

7. Łukasza Domaradzkiego, gospodarza w Baryczy.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Sanok, dnia 23. kwietnia 1900.

L. cz. A. 89/00 1 (4400)

C. k. Sąd powiatowy w Kętach oddział I. wzywa nieobecnego Piotra Micherdę, aby w przeciągu roku od dnia poniżej zamieszczonego zgłosił się w tutejszym sądzie celem wniesienia deklaracji do spadku po sp. Błażeju Micherdzie dnia 14 stycznia 1900 w Porąbce z pozostawieniem kodycylnego ostatniej woli rozporządzenia zmarłym, lub w tym celu pełnomocnika ustanowił i o tem tut. sąd zawiadomił, ileż inaczej spadek z ustanowionym dla niego kuratorem Franciszkiem Fabią z Porąbki przeprowadzonym zostanie.

Kęty, dnia 9. maja 1900.

L. cz. Firm. 605 stow. II 201 (4448)

Ogłoszenie.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza, że firma „Spółka oszczędności i pożyczek w Zubrzy, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką“ została dnia 7 kwietnia 1900, wpisaną w rejestr handlowy dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych i że przy tem uwidoczniło, że siedziba jest w Zubrzy, że przedsiębiorstwo opiera się na statucie stowarzyszenia z dnia 1 sierpnia 1899, celem spółki jest wpływać na podniesienie dobrobytu członków pod względem moralnym i materialnym za pomocą środków następujących:

a) przez podawanie im sposobności do bezpiecznej i pożytecznej lokacji zaoszczędzonej gotówki za odpowiednim jej oprocentowaniem;

b) popieraniem rozwoju ich gospodarstwa przez wydierżawianie większych obszarów gruntów na wspólny rachunek na to, ażeby je członkom spółki poddzierżawiać częściowo,

c) dopomagać im do rozmaitych innych przedsięwzięć, mogących podnieść ich dochody z gospodarstwa przez postępowe ulepszenia w uprawie roli, podniesienie chowu zwierząt domowych, rozwinięcie gospodarstwa nabiałowego itp.

d) przez zaciąganie na wspólny rachunek pożyczek na rzecz przedsiębiorstw spółki tudzież udzielanie kredytu członkom spółki na ich potrzeby za odpowiednim ubezpieczeniem.

Czas trwania przedsiębiorstwa jest nieograniczony, dyrektorami na przeciąg trzech lat wybrani zostali: dr. Jan Kanty Steczkowski dyrektor galicyjskiej kasy oszczędności, Jan Smolnicki i Franciszek Semp gospodarze w Zubrzy, zaś zastępcami członków dyrekcji Mikołaj Niedzwiecki leśniczy w Zubrzy i Teofil Merunowicz sekretarz Rady powiatowej we Lwowie którzy zastępują i podpisują towarzystwo w ten sposób, że dwóch dyrektorów lub jeden dyrektor i jeden zastępca dyrektora pod brzmieniem firmy własnoręcznie swój podpis położy i ogłoszenia towarzystwa następują przez umieszczenie w czasopiśmie „Niedziela“.

Odpowiedzialność członków jest ograniczona w ten sposób, że za zobowiązania spółki odpowiadają członkowie do trzechkrotnej wysokości swych udziałów.

Udział pojedynczy członka wynosi 10 koron.

Lwów, 10. kwietnia 1900.

L. cz. D. h. 1100/99 (4408 1-3)

Zawiadamia się nieznana z życia i miejsca pobytu Rifkę Weiss, że przeznaczona dla niej uchwała tabularna z 23 czerwca 1899 l. hip. 1100/99 o wpis prawa własności połowy realności lwh. 397 w Pomoniach na rzecz Benjamina Wirklich kuratorowi dr. Pawlikowskiemu w Rohatynie doręczoną została.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Rohatyn, dnia 21. marca 1900.

L. cz. A. 47/00 3 (4406 1-3)

Oświęcimski Sąd powiatowy wzywa niewiadomą z miejsca pobytu Agnieszkę Guzikową aby do spadku po Bronisławie Sikorzance dnia 11 stycznia 1900 ab intestato w Polance wielkiej zmarłej w czasokresie jednego roku się oświadczyła w przeciwnym razie spadek ten z deklarowanymi spadkobiercami i jej kuratorem Pawłem Sikorą przeprowadzonym zostanie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Oświęcim, dnia 27. kwietnia 1900.

L. cz. E. III. 714/00 1 (4475)

Nieobjętej masie spadkowej sp. Jędrzeja Kudlewicza, w toczącej się przed c. k. sądem powiatowym S. I. we Lwowie sprawie Schabsy Licermanna przeciwko Katarzynie Kudlewicz i powyższej masie mają być doręczone uchwały z dnia 9. kwietnia 1900 l. cz. E. III. 714/00 1 i E. III. 715/00 1 które dozwolono przymusowego zarządu realności lwh. 203/IV. we Lwowie i egzekucji na ruchomości.

Dla pomienionej masy ustanawia się w celu strzeżenia jej praw kuratora w osobie

pana dr. Władysława Dułęby, adwokata we Lwowie.

Tenże kurator zastępywać będzie pomienioną masę w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki spadkobiercy w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział III.
Lwów, dnia 9. kwietnia 1900.

Doniesienia prywatne.

L. 807/900.

Ogłoszenie.

Kuratorya Fundacyi Stanisława hr. Skarbka we Lwowie ogłasza niniejszem konkurs na obsadzenie posady asystenta technicznego przy kierownictwie warsztatów w szkole rzemiosł Zakładu sierót i ubogich w Drohowyżu.

Obowiązkiem asystenta technicznego przy kierowniku warsztatów będzie przedewszystkiem pomoc w kierowaniu i uczeniu rysunków zawodowych, a przytem prowadzenie rysunku geometrycznego i nauki geometrii wykreślnej w szkole rzemiosł.

Posada ta, do której przywiązana jest płaca roczna 1200 koron, wikt, mieszkanie i opał, jest do objęcia z dniem 1 września b. r.

Wymagane są studia politechniczne wydziału budowy machin, oraz przynajmniej pierwszy z dobrym postępem złożony egzamin państwowy.

Pragnący ubiegać się o tę posadę winni wnieść należycie udokumentowane podania na ręce Kuratoryi Fundacyi Stanisława hr. Skarbka we Lwowie (gmach teatralny) do 15 lipca b. r. najpóźniej.

We Lwowie, dnia 27 maja 1900.

Z Kuratoryi Fundacyi Stanisława hr. Skarbka.
Hr. Skarbek m. p.

L. 271.

Konkurs.

Na posadę urzędnika w Towarzystwie zaliczkowym w Dąbrowie z placą roczną 1600 kor. pod następującymi warunkami:

- a) nieprzekroczony 40 rok życia;
- b) odpowiedni stan zdrowia, stwierdzony przez lekarza rządowego;
- c) egzaminu z rachunkowości kupieckiej;
- d) nienaganny przebieg życia;
- e) kaucya w wysokości pobieranej rocznej płacy;
- f) termin konkursu do 16. czerwca b. r.

Odnosne podania wnosic należy na ręce prezesa Rady nadzorczej ks. kan. Ludwika Kozika w Dąbrowie.

Dąbrowa, 31. maja 1900.

Towarzystwo zaliczkowe w Dąbrowie.

Zaproszenie.

W myśl §. 25 statutu odbędzie się w sobotę, dnia 9. czerwca 1900 r. o godz. 6 po południu pod l. 13 przy ulicy Teatralnej na -pierwszem piętrze w sali 13 i 14

Walne Zgromadzenie

członków zarejestrowanej lwowskiej Spółki zaliczkowej, Stowarzyszenia urzędników z poręką nieograniczoną.

Porządek dzienny:

1. Odczytanie protokołu z ostatniego Zwyczajnego Zgromadzenia.
2. Sprawozdanie z czynności Dyrekcji za rok 1899.
3. Sprawozdanie Rady nadzorczej z zamknięcia rachunku i bilansu za rok 1899 i wniosek na udzielenie absolutorium.
4. Uchwała względem rozdziału czystego zysku.
5. Uchwała budżetu na rok 1900.
6. Wybór 5 członków Dyrekcji na trzy lata i trzech zastępców na jeden rok. Do Rady nadzorczej wybór trzech członków na trzy lata i dwóch zastępców na jeden rok.

Bilans i rachunek mogą być przejrzane przez członków w biurze Stowarzyszenia (Skarbkowska 5).

Wstęp do sali za okazaniem książeczki udziałowej.

Lwów, dnia 26. maja 1900.

Edmund Aleksander Lewandowski,
członek Dyrekcji.

Karol Gracka,
Prezes.

Zaproszenie.

W poniedziałek, dnia 18. czerwca 1900 o godz. 7 wieczorem, odbędzie się w lokalu Izby rękodzielniczej (ratusz II. piętro)

Walne Zgromadzenie

członków Pierwszego galic. i W. Ks. Krak. Towarzystwa dostaw rękodzielniczych dla c. i. k. armii we Lwowie, z poręką ograniczoną w sądzie zapisanego.

Porządek obrad:

1. Odczytanie protokołu z poprzedniego Walnego Zgromadzenia.
2. Sprawozdanie Dyrekcji za rok 1899
3. Przedłożenie zamknięcia rachunków za rok 1899, udzielenie Dyrekcji absolutorium i rozdział zysków.
4. Zmiana pośrednictwa w dostawach.
5. Wybór 7 członków do Rady nadzorczej.
6. Wybór 5 członków do Komisji kontrolującej.
7. Zatwierdzenie 3 dyrektorów i 3 zastępców dyrektorów.
8. Wnioski członków.

Lwów, dnia 30. maja 1900.

Rada nadzorcza Pierwszego galic. i W. Ks. Krak. Towarzystwa dostaw rękodzielniczych dla c. i. k. armii, z ograniczoną poręką w sądzie zapisanego.

Juliusz Starkel, sekretarz.

Stanisław Niemezynowski, prezes.

Nauka konnej jazdy i powożenia

Mickiewicza 18
od 6-tej zrana do 10-tej wieczór
Właściciel **CHARLES LOISSET.**
Nauka jazdy dla pań i panów.

Wypożyczalnia wierzchowców
(godzina dla panów 1 zł., dla pań 1 zł. 50 ct.)
Kurs przygotowawczy jazdy konnej dla Pp.
jednorocznych ochotników, wstępujących w je-
sieni do kawalerii.

Tresura wierzchowców i koni pojazdowych,
jakoteż korektura zepsutych koni.
Zawsze znakomicie objeżdżone wierzchowce
do sprzedaży.

Drobne ogłoszenia

od wyrazu petitem 1½ centy, tłustym
petitem 2 centy.

Za 2 zł. przerabia najmoceńsz zbite mate-
racje — race zupełnie jak nowe. Dreliehy
na pokrycia, począwszy od 50 ct. za metr. poleca
specjalna pracownia koider i materiałów **Józefa**
Schustera, Lwów, ul. Kopernika 1. 5

200 maszyn do szycia do wyboru. Najlep-
sze do haftu. Ratami 66 zł. Gotówka 60 zł.
Nauka haftu bezpłatnie. Proszę żądać cenniki. J6-
zef Iwanicki, Lwów, ul. Akademicka 1. 26.

Teatralna 10, II. piętro.

Od 1 czerwca jest do wynajęcia
pokój z przedpokojem zdatny na
kancelaryę lub biuro.

Drut kolezasty cynkowany do ogrodzeń
(z kołkami co 6 centymetrów) po zł.
cztery za 100 metrów (przy większym
odbiorze dodaje skobelki do umocowa-
nia). Siatka druciana lakierowana do
osłony okien po zł. 1 za metr kwadr.

Piotr Chrzastowski
handel żelazny we Lwowie, plac Kapitulny 1
(naprzeciw katedry).
Filia Tarnopol, plac Sobieskiego.

Rower najlepszej jakości, z gwa-
rancyą 3letnią. Sprzedaż także na
raty z 10 proc. podwyżką. Wymiana
używanych na nowe. Części składowe
rowerów. Warsztat mechaniczny. Na żądanie cenniki.
Ceny umiarkowane. Rzetelne wykonanie naprawy
tak rowerów jak i maszyn do szycia. — Poleca się
względem P. T. Publiczności **S. Wagner**, Lwów,
ul. Wałowa 31 (róg Podwala).

Wdowa z eworgiem drobnych dzieci prosi
o pomoc. Gramatyka, ul. Łyczakowska 22

OKO PROROKA

znakomita powieść
Władysława Lubieca
456 stronnie druku. (Biblioteka Macierzy Polskiej.)
Do nabycia w Ekspedycji Wydawnictwa Macierzy Polskiej, Lwów,
Pasaż Hausmana 9. Cena 50 ct., z przesyłką 60 ct.

PIGUŁKI BLANCARD'A

NA JODZIE ŻELAZA NIEZMIENNYM
POTWIERDZONE PRZEZ AKADEMIE MEDYCZNĄ W PARYŻU
Pomyślnie skutkują w Bładości, Niedokrwistości, Bładości cery, w Syfilis orga-
nicznej, w Lymfatyzmie i we wszystkich chorobach spowodowanych zarodkiem skrofu-
licznym (nabrzemienia, strum, wole na szyi, etc.).
Doza: 2 do 6 Pigułek dziennie. — **BLANCARD & Co**, 40, rue Bonaparte, PARIS.
Dostać można we Lwowie w aptekach: Mikolascha, Wewiórskiego, Ehrbara.

Ogłoszenie.

Dyrekcja Zakładu sierót i ubogich Fundacji St. hr. Skarbka w Droho-
wyżu, p. Mikołajów nad Dniestrem, ogłasza konkurs na następujące posady
z terminem 1 lipca b. r. Podanie należyce udokumentowane z dołączeniem
dokładnego „curriculum vitae” wnoszą kandydaci do Dyrekcji. Świadcetwa
moralności, wydane przez urząd gminny, muszą być potwierdzone ze strony
urzędu parafialnego.

1. Na posadę ochmistrza-wychowawcy (dla młodzieży od 7—18 lat wieku)
z wykształceniem i kwalifikacją pedagogiczną. Pobory wynoszą: 1600 koron,
pomieszkawie kawalerskie, pięciolecie i prawo do emerytury w razie stabilizacji.

2. Na posadę inspicjenta (pomocnika ochmistrza) z płacą 800 koron i ka-
walerskim pomieszkaniem. Pierwszeństwo mają kandydaci, którzy udowodnią
kwalifikację do udzielania muzyki instrumentalnej.

3. Na posady dwóch starszych dozorców z płacą po 700 koron.

4. Na posady dwóch młodszych dozorców z płacą po 650 koron.

5. Na posady dwóch młodszych dozorców z płacą po 582 koron.

Opał i światło przynależy do wszystkich posad — dozorczy mieszkają
w sypialniach z wychowankami.

Wykształcenie ogólne inspicjenta i starszych dozorców powinno odpowia-
dać inteligencji i wykształceniu wychowawcy i przodownika dla młodzieży,
która po ukończeniu VI-klasowej szkoły ludowej, kończy 4-letni kurs „szkoły
rzemiosł” — kandydaci, którzy mówią językiem niemieckim i odbyli służbę
wojskową nienagannie, mają pierwszeństwo.

W Drohowyżu, dnia 27 maja 1900.

Maszyny do szycia poprawne Singera z
pierwszorządnych fabryk, najdokładniej ure-
gulowane. Nożne od 27 do 65 zł. Ręczne od 25 do
48 zł. Gotówka 10 proc. taniej. Nauki szycia udzie-
la bezpłatnie. Warsztat mechaniczny. Naprawa ma-
szyn jak najstaranniejsza po cenach umiarkowanych.
u **S. Wagnera**, ul. Wałowa 31 (róg Podwala).

poleca
przeprowadzenia
w wozach patentowanych
koleją i w miejscu
ręcząc za staranną, szybką i rzetelną usługę.

Biblioteki Macierzy Polskiej

opuścił prasę tom piąty i zawiera
Oko Proroka

czyli
Hanusz Bystry i jego przygody,
powieść z dawnych czasów,

napisał
Władysław Lubiec,
456 stron. 80

Cena 1 korona.
z przesyłką pocztową 1 Korona 30 gr.

Cały rocznik „BIBLIOTEKI MACIERZY”
obejmujący, oprócz powyższej powieści, je-
szcze 4 dzieła: dr K. Wojciechowskiego
Jan Kochanowski z Czarnolasu, Br. Bie-
łowski i Walerego Łęzińskiego **Gawędy**
i powieści; J. Brykzyńskiego **O lesie i**
drzewach przypolnych; K. Szulca **O po-**
godzie, kosztuje w prenumeracie:

tylko 2 korony.
Prenumerować można w **Ajencji**
Dzienników, Pasaż Haus-
mana 1. 9.

O s o b n o
Encyklopedia (znakomicie
opracowana)

Zbiór wiadomości ze wszystkich
gałęzi wiedzy.

Dwa tomy olbrzymie w broszurze tylko
1 zł. 50 ct., w ładnej oprawie 2 zł.
Na przesyłkę pocztową uprasza się do-
dać 40 ct.

BASEN

(Pływalnia)

urządzony według wszelkich regul balneologicznych
z odpływającą ciągle wodą, stosownie ogrzaną
otwarty został

w piątek dnia 1. czerwca
W ZAKŁADZIE KAPIELOWYM ŚWIĘTEJ ANNY
przy ulicy Akademickiej 10.

Dla panów basen otwarty codziennie od godz. 6 do 9 rano i od godz. 12
w południe do godz. 9 wieczorem. — W niedziele i święta od godziny 6 rano
do 3 po południu.

Dla pań tylko w dnie powszednie od godziny 9 rano do godziny pół do 12
w południe.

Kąpiel w basenie wraz z bielizną kosztuje 25 ct., abonament na 10
kąpeli z bielizną 2 zł.

Nauki pływania udziela nauczyciel egzaminowany. Lekcja pływania ko-
sztuje 50 ct. (oprócz biletu do basenu), zaś 10 lekcji w abonamencie z wol-
nym wstępem do basenu 6 zł.

Nauka pływania dla panów odbywa się codziennie od godz. 6 rano do 9 rano,
dla pań od godz. 9 do pół 12 w południe.

W niedziele i święta basen otwarty od godz. 6 rano do 8 wieczorem.

Handel kawy i herbaty chińsko-rosyjskiej

EDMUNDA RIEDLA
we Lwowie, plac Maryacki 10

poleca 540 poleca najlepsze gatunki
KAWY

o smaku czystym i aromatycznym, który
rozsyła franko opłacone do każdej stacyi
pocztowej, 4¼ kilogr. w woreczku: 90

Portorico zł. 9.— , kl. — 90

Cuba grubo ziarnista . . . 9.50 „ — 90

Ceylon zielona 10.— „ — 1.04

„ przedzia 10.40 „ — 1.04

„ gruboziarnista 10.75 „ — 1.08

„ perłowa 10.75 „ — 1.08

Mocca arabska arom 10.75 „ — 1.08

Jawa złota 10.75 „ — 1.08

„ lepsze 1.60

Opakowania nie liczy się. Zamówienia z prowincji wysyła się odwrotną pocztą.

W BRZUCHOWICACH

są parcele budowlane i wille do sprze-
dania lub wynajęcia.

Bliższa wiadomość w magazynie „Au Louvre”
we Lwowie, ul. Sykstuska 1. 6.

Towarzystwo akcyjne dla przemysłu naftowego.

Trzecie

Zwyczajne Walne Zgromadzenie

Akcyonariuszów

Towarzystwa akc. dla przemysłu naftowego

odbędzie się we czwartek, dnia 21 czerwca 1900 o godzinie 10 przed
południem w sali posiedzeń c. k. uprzyw. Austriackiego Zakładu
kredytowego dla handlu i przemysłu, Wiedeń I., Am Hof Nr. 6.

Przedmioty obrad są:

1. Sprawozdanie roczne Rady zawiadowczej i przedłożenie bilansu za r. 1899.
2. Sprawozdanie wydziału rewizyjnego.
3. Powzięcie uchwały co do zakresu działania.
4. Wybór Rady zawiadowczej.
5. Ustanowienie wynagrodzenia dla Wydziału rewizyjnego.
6. Wybór wydziału rewizyjnego na rok 1900.

Panowie Akcyonariuszy uprawnieni do głosowania (Art. 27 statutow),
którzy chcą wziąć udział w walnem Zgromadzeniu, zechcą akce swe wraz
z kuponami, stosownie do art. 28 statutow, najpóźniej dnia 13 czerwca b. r.
jako końcowy termin statutowy przy likwidaturze c. k. uprzyw. austriackiego
Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu we Wiedniu deponować.

Wiedeń, w czerwcu 1900.

Rada zawiadowcza.